

เมื่อฉันอยากเป็นสาวเซ็กซี่: บทบาทของความโน้มเอียงทาง อุปนิสัยบนสนามนางแบบสายเซ็กซี่*

ทัศนัฒน วรรณ ทอังกิม

ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
Email: enjoy.life.555@hotmail.com

ภัทรพรรณ ทำดี

ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อรนิตดา ชินศิริ

ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาประยุกต์ ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่อง “ฮาบีที่สื่อกับการสร้างคุณค่าในอาชีพนางแบบสายเซ็กซี่” ประจำปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

อาชีพนางแบบเซ็กซี่ที่ภาพลักษณ์การทำงานของพวกเขายังคงผูกติดอยู่กับการให้ความหมายอันหลากหลายในแง่ลบ จนไปดบังความด้อยโอกาส การดิ้นรนต่อสู้เพื่อความเป็นอยู่ของตนเองและครอบครัวซึ่งชักนำให้ก้าวมาสู่เส้นทางสายนี้ การศึกษาครั้งนี้จึงใช้วิธีการศึกษาเชิงชาติพันธุ์วรรณา เพื่อบอกเล่าเรื่องราวประสบการณ์ชีวิตของผู้หญิงที่เป็นนางแบบสายเซ็กซี่จำนวน 8 คน ในบริษัทถ่ายแบบนิตยสารแห่งหนึ่ง และวิเคราะห์เนื้อหาภายใต้แนวคิดฮาปิทัสของปีแอร์ บูร์ดิเยอ เพื่อสะท้อนกระบวนการและเงื่อนไขในการก้าวเข้าสู่เส้นทางสายนี้

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ผู้หญิงกลุ่มนี้ต่างมีลักษณะร่วมกันหลายอย่างทั้งภูมิหลัง ความสัมพันธ์และความสนิทกับบุคคลในครอบครัว รูปแบบการเลี้ยงดูที่อยู่ในลักษณะเปิดกว้างทั้งความคิดและการกระทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะด้านกิจกรรมที่ได้ทำในช่วงวัยเด็กเช่นเดียวกับช่วงวัยเริ่มต้นการทำงาน โดยผู้หญิงกลุ่มนี้ต่างมีรูปแบบของการเลือกรับงานที่เน้นการใช้รูปร่างหน้าตา ความกล้าแสดงออก และความชอบในการบริการ อีกทั้งความจำเป็นในมิติทางเศรษฐกิจ ความต้องการพึ่งพาตนเองและจุนเจือครอบครัว โดยช่องทางเข้าสู่สายอาชีพของผู้หญิงทุกคนล้วนมาจากการชักชวนโดยคนรู้จัก เพื่อนสนิทซึ่งให้ความรู้สึกไว้นั่นเอง เปิดกว้าง ยอมรับ และเห็นเป็นแบบอย่าง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการรับรู้ถึงลักษณะการทำงานและมูลค่าทางเศรษฐกิจที่ได้จากการประกอบอาชีพนี้ สิ่งเหล่านี้เป็นผลจากสถาบันและโครงสร้างทางสังคมต่าง ๆ ที่ล้วนทำหน้าที่ผลิตสร้าง ปลูกฝัง ความคิด ค่านิยม บ่มเพาะทักษะในการเลี้ยงดูจากประสบการณ์และรูปแบบการใช้ชีวิตที่เริ่มจากวัยเยาว์กลายเป็นความโน้มเอียงทางอุปนิสัยซึ่งผลักดันให้ผู้หญิงกลุ่มนี้เข้าสู่สนามนางแบบสายเซ็กซี่ โดยไม่ได้เป็นเพียงการตัดสินใจแบบฉาบฉวยที่ค้นพบว่าตัดสินในเชิงถูกลดคุณค่าเท่านั้น แต่เกิดจากอิทธิพลของกลไกสังคมที่ซับซ้อนตลอดช่วงชีวิตของพวกเขา

คำสำคัญ: ฮาปิทัส, นางแบบ, บูร์ดิเยอ

When I Wanna be a Sexy Girl: Role of Habitus on the Field of Sexy Model*

Tasskampron thongkim

Department of Sociology and Anthropology
Faculty of Social Sciences, Kasetsart University
Email: enjoy.life.555@hotmail.com

Patrapan Tamdee

Department of Sociology and Anthropology
Faculty of Social Sciences, Kasetsart University

Oranutda Chinnasri

Department of Sociology and Anthropology
Faculty of Social Sciences, Kasetsart University

* This article is part of the Master of Arts program thesis. Department of Sociology and Applied Anthropology, Department of Sociology and Anthropology. Faculty of Social Sciences. Kasetsart University, “Habitus” and the Creation of Sexy Model Value.

Abstract

The working image of the sexy model career is still tied to the various negative meanings. It hid the disadvantaged and struggling for the well-being of them and their family, which lead them to this way. This study uses ethnographic studies to tell the stories and life experiences of 8 sexy female models in a magazine-shooting company. The content was analyzed under the Pierre Habitus's concept to reflect the process and conditions for entering this way.

The results of the study showed that these women share common backgrounds, relationships, and closeness with their family members. Their nurturing style is open-minded and action-oriented, especially the skills that are performed during childhood as well as at the beginning of work age. The type of work selection of women in this group is focusing on appearance, courage and expression in service. As well as the necessity of economic dimensions, self-sufficiency and their family support. All women in this group have the same path to enter this career. They were persuaded by acquaintances, close friends or whom they felt trusted. They then opened up, accepted and saw them as role models. It influences the perception of work characteristics and economic value obtained from this occupation. These process and condition were the results of social structures that socialize and construct their thoughts, values, and skills. and finally become to habitus that absorb these women to the field of sexy model. This is not only a roughly decision but was an influence of complicated social mechanics throughout their lives.

Keywords: habitus, model, Bourdieu

บทนำ

“ท่ามกลางแสงแฟลชชวูบวาบ เรียวขานับสิบคู่หยุดโพลต์ท่า
ขณะหนึ่ง หญิงสาวในชุดบิกินีแสนเซ็กซี่กวาดตามายังผู้คนนับร้อย
อย่างมดมัน ไม่สะทกสะท้าน วินาทีนั้น ไม่มีใครละลายตาไปจากพวกเธอได้
หนึ่งในนั้นคือสายตาดฉัน”

หญิงสาวบนเวทีงานจ้างหรือนางแบบปกนิตยสารในวันนี้ อาจเป็น
ความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ของผู้หญิงที่ใครต่อใครเรียกขานว่า ‘นางแบบเซ็กซี่’
ถนนแห่งโอกาสซึ่งทอดยาวสู่สายงานบันเทิงอันเจิดจรัส ที่ซึ่งบ่มเพาะ
ประสบการณ์ และความฝันในชีวิต แต่ใครจะรู้เลยว่า “อาชีพนางแบบเซ็กซี่”
อาจมีอะไรบางอย่างซ่อนอยู่ในนั้น ตัวตน ความกลัว ความจำเป็น หากย้อนรอย
ถอยกลับไปมากกว่าศตวรรษ บริษัทสังคมนิยมแต่กาลก่อนไม่ได้ยอมรับงาน
ที่ใช้รูปร่าง หน้าตา เช่น พรตดี นางแบบ ที่ต้องเปิดเผยเนื้อหนังมังสา แต่งกายล่อแหลม
ในการนำเสนอตนเอง ภาพลักษณ์ของผู้หญิงจึงได้ถูกตีคุณค่าสูงต่ำไว้กับบรรทัดฐาน
ของสังคมที่หยิบยื่นความหมายเชิงลบมากกว่าเชิงบวก (ณัฐภา คงศรี, 2560)
แต่เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนแปลงไปความเข้มข้นของความคิดแง่ลบได้ลดทอนลง
การก้าวเข้าสู่สังคม วัฒนธรรมและรูปแบบการใช้ชีวิตแบบใหม่ได้โยงโยให้เกิดการ
เปลี่ยนแปลงมาตรฐานการรับรู้ กระบวนการคิด วิถีชีวิต กฎเกณฑ์และค่านิยม
รวมถึงการอุบัติขึ้นของโลกไร้พรมแดนอย่างเทคโนโลยี ส่งผลให้การปฏิบัติ
ในชีวิตประจำวันของผู้คนหลากหลาย ความคิดเปิดกว้างมากขึ้น ดังจะเห็นได้จาก
ภาพผู้หญิงหันมาแต่งกายเปิดเผย อวดเรือนร่างด้วยท่าที่มั่นใจปรากฏ
ในชีวิตประจำวันตามสื่อโซเชียล ทั้งยังได้รับการยอมรับในแง่บวกมากกว่าอดีต
(ชยาภัสร์ เลิศวิไล, วรัญญา ศรีสมสอง และ พนัชกร สิมะขจรบุญ, 2558)

ดังนั้น ด้วยสถานะพื้นฐานทางสังคมที่เป็นพลวัต ทัศนคติ กฎเกณฑ์ ค่านิยม ผลลัพธ์คือการประกอบสร้างรูปแบบการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคมสมัยใหม่ ชักนำให้ผู้หญิงก้าวเข้าสู่การทำงานที่สามารถเปิดเผยเรื่อในร่างกายได้อย่างไม่ อีหลักอึเหลือ จึงดูเหมือนโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมเริ่มตั้งแต่วัยเยาว์ มีผลต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้หญิงกลุ่มนี้ซึ่งยึดโยงอยู่บนรากฐาน ความสัมพันธ์กับปริมาณผลที่ตนแวดล้อมอยู่ (ณัฐภา คงศรี, 2560) โดยเมื่อวิเคราะห์ ให้ลึกลงไปยังแหล่งกำเนิดทางความคิด ตรรกะ หรือค่านิยมคือการครอบงำ ควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพสูงอันได้สืบทอดอย่างแยกกายไร้ตะเข็บผ่านกลไก โครงสร้างทางสังคม วัฒนธรรมที่ซับซ้อน ลุ่มลึก และคลุมเครือ ปลูกฝังจนหยั่งรากลึก ลงไปในจิตใต้สำนึก การกระทำ ความคิด ของผู้หญิงโดยไม่รู้ตัว และตระหนักถึง สิ่งที่ซ่อนลึกลงไปเบื้องหลังการเดินทางสายนี้ ยากที่จะเข้าใจได้โดยง่าย หากพิจารณาแต่เพียงภาพผิวเผิน

ดังนั้น ในบทความชิ้นนี้จึงมุ่งค้นหาความจริงเบื้องหลังเรื่องราวความสำเร็จ บนเส้นทางการเป็นนางแบบสายเซ็กซี่ ซึ่งเป็นมากกว่าเรื่องของรูปลักษณ์วาทวิว ที่ปรากฏสู่สายตาสังคม หรือความหมายเชิงลบที่สังคมหยิบยื่น โดยมุ่งศึกษา กระบวนการเข้าสู่เส้นทางการเป็นนางแบบสายเซ็กซี่ และเงื่อนไขที่ส่งผลต่อการ ก่อรูปแบบความคิด ค่านิยม และแบบแผนการดำเนินชีวิต อันมีส่วนผลักดันให้ พวกเขาเดินทางสู่จุดของการเป็นนางแบบสายเซ็กซี่ โดยทำการศึกษาอัตชีวประวัติ (autobiography) สืบเล่าย้อนทวนกลับไปถึง “อดีต” บอกเล่าประสบการณ์ (history experience) และประวัติศาสตร์ในชีวิตที่เคยผ่านมา ณ ช่วงเวลาหนึ่ง ผ่านผู้หญิงที่เป็นนางแบบสายเซ็กซี่จำนวน 8 คน เพื่อให้เข้าใจกลไกการทำงาน ของโครงสร้างสังคมและวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพ ของผู้หญิงกลุ่มนี้ โดยขอเป็นกระบอกเสียงหนึ่งในการทำความเข้าใจกระบวนการ

ของการเข้าสู่อาชีพนี้ จากจุดเริ่ม และวิเคราะห์ภาวะเงื่อนไข แรงจูงใจ ตลอดจนความจำเป็นต่าง ๆ ที่ผลักดันให้ต้องก้าวเข้าสู่อาชีพของผู้หญิงกลุ่มนี้ โดยมีใช้เพียงผิวเผินเท่านั้น

บูร์ดิเยอกับแนวคิดเรื่องฮาบิทัส

การศึกษาครั้งนี้เลือกใช้แนวคิดฮาบิทัส (habitus) ของปีแอร์ บูร์ดิเยอ (Pierre Bourdieu) ค.ศ. 1977 เป็นกรอบในการอธิบายปรากฏการณ์เชิงประจักษ์ วิเคราะห์เบื้องหลังการสั่งสมและก่อรูปความโน้มเอียงทางอุปนิสัยอันเกี่ยวโยงระหว่างบุคคลและสังคมที่ส่งผลต่อการเข้าสู่สายอาชีพ เพื่อทำความเข้าใจ และเห็นถึงกระบวนการก้าวเข้าสู่อาชีพนางแบบสายเช็กซีได้อย่างชัดเจน

คุณูปการสำคัญของปีแอร์ บูร์ดิเยอ นักคิดทางสังคมในที่นี้ คือ การนำเสนอแนวคิดฮาบิทัส โดยบูร์ดิเยอ ได้ให้คำนิยามคำว่า “ฮาบิทัส” ไว้ในหนังสือ Outline of a Theory of Practice คือระบบความโน้มเอียงทางอุปนิสัยที่คงทน ยาวนาน และสามารถปรับเปลี่ยนได้ เป็นทั้งแหล่งก่อกำเนิด และวางโครงสร้าง ให้แก่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายแต่ไม่มีที่สิ้นสุด (Bourdieu, 1977: 72) ซึ่งเป็นเสมือนระบบความโน้มเอียงต่าง ๆ ที่เป็นตัวกำหนดทิศทางหรือการกระทำ ของบุคคล ให้ความคิด รูปแบบการใช้ชีวิต ซึ่งมีได้เกิดขึ้นเอง แต่ต้องอาศัยการ แฝงฝังระบบโน้มเอียงต่าง ๆ ที่สอดคล้องลงไปในตัวผู้บุคคลผ่านกระบวนการขัดเกลา หล่อหลอมทางสังคมตั้งแต่วัยแรก ๆ ของชีวิต ด้วยการปลูกฝังเรื่องต่าง ๆ เช่น เงื่อนไขทางสังคม กฎระเบียบ ความเชื่อ ค่านิยม ความรู้ ความคิด ความเชื่อ ฯลฯ ให้ซึมซับไปในร่างกายและจิตใจของบุคคล (สุนีย์ ประสงค์บัณฑิต, 2553: 75-76) โดยมีความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคลและโครงสร้างทางสังคมที่แทรกแซง อยู่ในแวดวงหรือสนาม (field) ที่รายล้อมอยู่ ซึ่งบูร์ดิเยอได้นิยามว่า สนาม คือ

ปริมณฑล/แวดวง/พื้นที่ที่ปัจเจกบุคคลเข้ามาใช้และแย่งชิงทรัพยากร (ทุนชนิดต่าง ๆ) เพื่อใช้ในการก่อรูป สร้างความแตกต่างของตัวเรากับบุคคลอื่น หรือสร้างความเป็นกลุ่มคนเฉพาะพวกเขาขึ้นมา อีกทั้ง สนามยังเป็นเครือข่ายของความสัมพันธ์ที่มีลักษณะเป็นรูปธรรมระหว่างตำแหน่งต่าง ๆ ทางสังคม ซึ่งตำแหน่งดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดฮาบิทัสของสถาบันหรือผู้ที่อยู่ในตำแหน่งนั้น ๆ อันมีส่วนในการกำหนดแนวทางพฤติกรรมของบุคคลและสังคมในมิติที่แตกต่างออกไป นอกจากการทำงานของฮาบิทัสที่เกี่ยวข้องกับปัจเจกและสนามแล้ว บัวร์ดิเยอร์ยังมองว่ากฎระเบียบ ความคิด ค่านิยมต่าง ๆ ที่ปัจเจกแสดงออกมาในรูปของแบบแผนการดำเนินชีวิตประจำวันที่สม่ำเสมอ นั้น ต้องผ่านการกระบวนกรปฏิบัติ (practices) โดยในทัศนะของบัวร์ดิเยอร์มองว่า คนก็มีบทบาทในการกำหนดการปฏิบัติของตนเองด้วย โดยเห็นว่าคนมีฐานะเป็นผู้ลงมือกระทำและมีส่วนร่วมในการกำหนดการกระทำของตนเองภายใต้โครงสร้างทางสังคมและแวดวงที่ตนเองอยู่ ที่มีการทำงานเป็นระบบเกิดขึ้นจากการที่คนมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นหรือสิ่งที่อยู่รอบตัว และนำมาเลือกสรร ต่อรอง ผ่านการปฏิบัติซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นแนวความคิด ค่านิยม และอุปนิสัยที่ดำเนินอยู่ในชีวิตประจำวัน (กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน, 2553: 553-558)

ดังนั้น ฮาบิทัสจึงเป็นผลลัพธ์ของความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกและโครงสร้างทางสังคมที่แฝงอยู่ในสนามต่าง ๆ ผ่านการปฏิบัติซ้ำมาอย่างต่อเนื่องและยาวนาน โดยทั้งสามส่วนนี้ได้อยู่ในฮาบิทัส เพื่อกำหนดการกระทำ ซึ่งเราจะอยู่ในตำแหน่งแห่งที่ทางสังคมอย่างไรมันขึ้นอยู่กับฮาบิทัสที่ปัจเจกมีอยู่ก่อนหน้า และการสะสมที่เพิ่มขึ้น จนนำไปสู่การกำหนดรูปแบบการใช้ชีวิต ตัวตน และอัตลักษณ์ น้อมนำให้ก้าวเข้าสู่การเป็นนางแบบสายเซ็กซี่

วิธีวิทยา

การศึกษาคครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ในรูปแบบของการวิจัยเชิงชาติพันธุ์วรรณนา (Ethnographic research) ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในสาขามานุษยวิทยาที่เน้นศึกษาและมุ่งอธิบายวัฒนธรรม และพฤติกรรมแบบต่าง ๆ ของกลุ่มคนในสังคมหนึ่ง ๆ โดยใช้กระบวนการสังเกตวิถีชีวิต และพรรณนาอย่างละเอียดถึงความเชื่อ ความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนความคิด ทศนคติ ค่านิยม แบบแผนของคนในวัฒนธรรมสังคมนั้น ๆ (จรรยา โกเมนต์, เฉลิมชัย ปัญญาดี, และปานแพร เซวาร์นประยูร, 2560) โดยผู้วิจัยได้ใช้ตนเองเป็นเครื่องมือในการเข้าสู่สนามโดยตรง (field study) มีการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (participant observation) และการสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (non-participant observation) การสัมภาษณ์ (interview) แบบทางการและไม่เป็นทางการ โดยใช้ระยะเวลาในการศึกษาปรากฏการณ์ไม่ต่ำกว่า 1 ปี เพื่อคลุกคลี ทำความเข้าใจรูปแบบการใช้ชีวิต วิถีคิด และการทำงานของผู้นิยมกลุ่มนี้อย่างลึกซึ้ง เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ชัดเจนอย่างยิ่ง โดยกระบวนการวิจัยเชิงชาติพันธุ์วรรณนาเป็นการดำเนินงานที่ต่อเนื่องโดยการเก็บข้อมูลตั้งแต่ที่ผู้ศึกษาได้ก้าวเข้าสู่สภาพการณ์ในการศึกษา นับจากการมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ต่าง ๆ ทั้งยังมีการแสดงบทบาทคนใน (emic role) ซึ่งผู้ศึกษาต้องพยายามทำความเข้าใจรูปแบบพฤติกรรม วัฒนธรรม ทศนคติของกลุ่มที่ศึกษา ขณะเดียวกันก็แสดงบทบาทคนนอก (etic role) ที่ใช้การมองในลักษณะของบุคคลภายนอกควบคู่ไปด้วย โดยใช้การสังเกต การจดบันทึกรวบรวมข้อมูลตลอดระยะเวลาในการทำการศึกษา (อลิศรา ศิริศรี, 2541)

ทั้งนี้ เนื่องจากการถามถึงภูมิหลัง และรูปแบบการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากต่อการเปิดเผยและการสะดวกใจจะกล่าวของผู้ถูกศึกษาทำให้ยากในการเข้าถึงข้อมูล ผู้วิจัยจึงมีวิธีการเข้าถึงข้อมูลโดยแนะนำตัวกับผู้บริหาร และทีมผู้ดูแล ทำการขออนุญาตเข้าเป็นส่วนหนึ่งในทีมดูแลงานแบบ เพื่อสร้างความคุ้นเคย ความไว้วางใจและมิตรภาพระหว่างกันไม่ต่ำกว่า 1 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือผู้หญิงที่ประกอบอาชีพนางแบบสายเซ็กซี่มาแล้วไม่ต่ำกว่า 6 เดือน อายุระหว่าง 22–31 ปี เนื่องจากระยะเวลา 6 เดือน คือระยะเวลาที่มีการประกอบอาชีพมาแล้วในระยะเวลาหนึ่ง ถือได้ว่าเป็นผู้อยู่ในวัยที่บรรลุนิติภาวะ และสามารถตัดสินใจในการเริ่มประกอบอาชีพอย่างจริงจังได้ด้วยตนเอง จำนวน 8 คน ของบริษัทแห่งหนึ่ง ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลทั้งหมดได้ถูกปิดเป็นความลับ

ในส่วนของ “การสะท้อนย้อนคิด” (reflexivity) ผู้วิจัยมีสถานภาพ เพศหญิง อายุ 27 ปี อยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง อีกทั้งยังมีประสบการณ์การทำงานในรูปแบบที่คล้ายคลึงกันคือ นักแสดงตัวประกอบ และเคยประกอบอาชีพประชาสัมพันธ์มาก่อนเป็นระยะเวลา 5 ปี ทำให้พอเข้าใจลักษณะการทำงาน และรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ เพื่อพิทักษ์และป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นในอนาคตของผู้ให้ข้อมูลที่จะสามารถสืบค้นไปที่ตัวบุคคล และองค์กรได้ ผู้เขียนได้ใช้นามสมมติกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รวมทั้งปกปิดชื่อและข้อมูลของบริษัทดังกล่าว ซึ่งผู้วิจัยได้คำนึงถึงประเด็นจริยธรรมตามที่ได้ผ่านการอบรมมาจากคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และด้วยระยะเวลา ยาวนาน 2 ปี ผู้วิจัยได้เปิดเผยตัวตนที่แท้จริง และบอกกล่าวถึงเป้าหมายในการศึกษาแก่ผู้ดูแลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงผู้หญิงที่เป็นกรณีตัวอย่างทุกคนอย่างโปร่งใส โดยทุกคนต่างให้ความยินยอมและยอมรับในการวิจัยครั้งนี้

ผลการศึกษา

ภูมิหลังถือเป็นขั้นตอนแรกของแบบแผนในการก้าวเข้าสู่อาชีพของนางแบบสายเช็กซี ซึ่งข้อมูลปฐมภูมิของผู้หญิงกลุ่มนี้สามารถนำมาวิเคราะห์ทำความเข้าใจแหล่งก่อรูป บ่มเพาะความโน้มเอียงของอุปนิสัยที่นำมาสนับสนุนการก้าวเข้าสู่สายอาชีพของพวกเธอได้อย่างชัดเจน จากข้อมูลโดยเบื้องต้นจะเห็นได้ว่านางแบบทั้ง 8 คน มีลักษณะบางอย่างคล้ายคลึงกัน ทั้งภูมิหลังของครอบครัว ความสัมพันธ์และความสนิทสนมกับบุคคลในครอบครัว รูปแบบการเลี้ยงดู โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะด้านกิจกรรมที่ได้ทำในช่วงวัยเด็ก กระทั่งยังมีความเหมือนกันในช่วงวัยที่เริ่มต้นการทำงาน ลักษณะการเลือกรับงาน และการถูกชักชวนเข้าสู่สายอาชีพจนกลายเป็นนางแบบสายเช็กซีในที่สุด

ภูมิหลัง

ผู้หญิงซึ่งเป็นกรณีศึกษาในครั้งนี้อยู่ในช่วงอายุ 22-31 ปี ยังคงเป็นโสด มีภูมิลำเนาเดิมทั้งจากต่างจังหวัดและในกรุงเทพฯ ทว่าทุกคนล้วนสำเร็จการศึกษาหรือกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯทั้งสิ้น มีสมาชิกในครอบครัวโดยเฉลี่ย 4-6 คน สถานภาพภายในครอบครัวมีทั้งพ่อแม่อยู่ด้วยกัน หย่าร้าง หรือมีครอบครัวมาก่อน อาชีพของพ่อแม่โดยส่วนใหญ่ คือ อาชีพเกษตรกรรม ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง ทว่ามีเพียง 2 คน ที่พ่อและแม่ประกอบอาชีพรับราชการ ในประเด็นการเลี้ยงดู พบว่า มีการเลี้ยงดูเพียง 2 รูปแบบคือแบบอิสระและแบบกึ่งอิสระกึ่งกฎเกณฑ์ โดยทุกคนมีความสนิทสนมและได้รับอิทธิพลทางความคิด ค่านิยม และรูปแบบพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตจากครอบครัวมากที่สุด กิจกรรมที่ผู้หญิงทุกคนชอบทำในวัยเด็กคือ การรำ การเต้น การประกวดร้องเพลง การถือป้ายโรงเรียน และเชียร์ลีดเดอร์ ส่วนในแง่ของความสัมพันธ์กับคู่รัก พบว่า

ผ่านการมีแฟนมาแล้วทุกคน โดยมีอายุที่เริ่มทำงานใกล้เคียงกัน คือ ประมาณ 15 ปี โดยอาชีพก่อนที่จะมาเป็นนางแบบสายเซ็กซี่ คือ ชายของ รั้งจ้างทั่วไป เล่นละคร พรตตี้ เซียร์เปียร์ นักร้อง ถ่ายแบบเสื้อผ้า ชุดบิกินี ชุดชั้นใน ลงเพจโซเชียล ก่อนได้รับการทาบทามมาเป็นนางแบบเซ็กซี่โดยการชักจูงจากเพื่อน และบุคคลรู้จัก สำหรับรายได้โดยเฉลี่ยอยู่ประมาณ 50,000 บาท ต่อเดือน

ข้อมูลข้างต้นทำให้มองเห็นภูมิหลังบางส่วนของนางแบบเซ็กซี่ เพื่อเป็น ข้อมูลพื้นฐานในการทำความเข้าใจกระบวนการในการเข้าสู่เส้นทางสายอาชีพ ตลอดจนถึงเงื่อนไขที่อยู่ภายใต้กระบวนการดังกล่าว ซึ่งจำเป็นต้องทำความเข้าใจ ภาวะเงื่อนไขที่ เกี่ยวโยงกับบุคคลในลักษณะเชิงโครงสร้างทางสังคม ที่อยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในระดับลึกเพื่อทำการวิเคราะห์การก่อรูปและการ สะสมความโน้มเอียงทางอุปนิสัยของผู้หญิงกลุ่มนี้ร่วมด้วย เนื่องจากแหล่งกำเนิด ดังกล่าวได้กลายเป็นจุดเริ่มต้นที่สะสมฮาบิทัสและมีผลต่อการก้าวเข้าสู่อาชีพ นางแบบสายเซ็กซี่ต่อไป ซึ่งผู้เขียนได้แบ่งกระบวนการเข้าสู่การเป็นนางแบบ สายเซ็กซี่ 3 ขั้นต่อไปนี้

1. ปฐมบทการก่อรูปและสะสมความโน้มเอียงทางอุปนิสัย

แหล่งกำเนิดระดับปฐมภูมิในที่นี้ พบว่า มีจุดกำเนิดมาจาก 3 สถาบัน ด้วยกัน คือ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันสื่อ

1.1 สถาบันครอบครัว

ครอบครัวได้กลายเป็นสถาบันแรกที่สำคัญที่สุดในการทำหน้าที่เป็น แหล่งกำเนิดแนวการปฏิบัติ มีอิทธิพลต่อรากเหง้าทางความคิด ครอบพลวัติกรรม และการกระทำของพวกเธอในระยะยาว โดยเริ่มจากรูปแบบการ

เลี้ยงดู ความสัมพันธ์ในครอบครัว และอิทธิพลทางความคิดของบุคคลในครอบครัว

1) รูปแบบการเลี้ยงดู

จากการศึกษาประวัติชีวิต พบว่า ผู้หญิงกลุ่มนี้ถูกเลี้ยงดูมาใน 2 ลักษณะ คือ

1.1) การเลี้ยงดูแบบอิสระโดยครอบครัวที่ให้อิสระ จำนวน 4 คน ทำให้ผู้หญิงมีความคิดอยู่ในลักษณะที่เปิดกว้าง ไม่มีการกำหนดกรอบหรือกฎเกณฑ์ตายตัว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของรูปแบบการทำงาน การดำเนินชีวิต การแต่งตัว หรือการเลือกคบแฟน อีกทั้งการสนับสนุนของครอบครัวยังส่งผลให้พวกเขาจะทำในสิ่งที่ต้องการได้ ดังเช่นกรณีของ “ลูกหว่า” ที่เล่าให้ฟังอย่างเปิดเผยไว้ว่า

“พ่อแม่เลี้ยงเราแบบอิสระนะ อยากทำอะไรให้ทำ ได้หมดเลย ตามสบาย เขาไม่เคยว่ามีแฟนเป็นทอมเขาก็ไม่ห้าม มีอะไรก็บอกหมดเลย ขนาดทำงานสายเช็ทซ์เขาก็ไม่ห้าม แถมยังช่วยโฆษณาให้อีก สำหรับที่บ้านนะ เขาชอบนางแบบนิตยสารเช็ทซ์อยู่แล้ว พ่อชอบผู้หญิงเช็ทซ์ แม่ยังบอกนะว่าถ้าย้อนเวลากลับไปได้แม่ก็อยากเป็นนางแบบเช็ทซ์ เขาสนับสนุน พ่อเจ้าชู้ใจ ชอบสาวเช็ทซ์ ตอนแรกที่ถ่ายปฏิทินเนี่ยคนอื่นเขาจะปิดนะ แต่เราไม่ต้องปิดบังเลย แม่ช่วยแชร์ด้วย” (ลูกหว่า, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน พ.ศ. 2562)

1.2) สำหรับบ้านที่มีการเลี้ยงดูแบบกึ่งอิสระกึ่งกฎเกณฑ์ มักมีการเลี้ยงดูที่ให้ทั้งอิสระ และอยู่ในการควบคุมภายใต้กฎเกณฑ์บางอย่าง จำนวน 4 คน มีการพูดคุย ต่อบรรยากาศระหว่างพ่อแม่และลูกในการดำเนินชีวิต การแต่งกาย การรับงาน

และการมีแฟน หรือหากต่อรองไม่ได้ผู้หญิงเลือกที่จะปกปิด ไม่บอกเล่า หรือบอกเล่า แคในส่วนดีให้พ่อแม่สบายใจเท่านั้น ดังเช่นกรณีของ “แอล”

“ที่บ้านเลี้ยงแบบกึ่งอิสระกึ่งกฎเกณฑ์ คืออยากทำอะไรทำได้ แต่บางอย่างเช่นการแต่งตัวต้องไม่โป๊มาก การทำงานก็ต้องอยู่ในกรอบที่เขาวางไว้ แต่ตอนหลังที่ทำงานพรีตตี้ ถ่ายแบบเซ็กซี่ก็ไม่ได้บอกเขา เรารู้ว่าเขาไม่ยอมให้ทำ ก็เลือกที่จะไม่บอกเขาไปเลย หรือตอนหลังแม่รู้ ก็พยายามบอกเขาชี้แจงให้ฟังว่ามันเป็นงานถ่ายแบบ เราไม่ได้บอกเขาหมดทุกเรื่องนะ แต่ก็บอกแล้วว่าถ่ายแบบชุดว่ายน้ำเหมือนไปเที่ยวทะเล นั่นแหละ” (แอล, สัมภาษณ์, 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2562)

นอกจากนี้ ยังพบว่า ผลของความแตกต่างทางอาชีพของพ่อแม่ และความแตกต่างทางวัฒนธรรมศาสนาของครอบครัวได้นำไปสู่การใช้วิธีการเลี้ยงดูแบบกึ่งอิสระกึ่งกฎเกณฑ์ในรูปแบบที่แตกต่างกันไป โดยครอบครัวที่พ่อแม่อยู่ในบทบาทอาชีพราชการและศาสนาอิสลามอาจจะยังมีข้อห้ามและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ค่อนข้างเคร่งครัด เช่น การแต่งตัว การทำงาน จำนวน 3 คน เช่นในกรณีของ “ฟ้าใส” ที่ระบุว่า

“ที่บ้านเลี้ยงแบบกึ่งอิสระกึ่งเคร่งครัดเพราะว่าพ่อแม่เขาเป็นครูทั้งคู่เลย อยากทำอะไรทำได้นะ แต่ในเรื่องบางเรื่องก็มีขอบเขต เช่นเรื่องการแต่งตัว เวลาเราแต่งตัวอยู่บ้านเราแต่งมิดชิดมาก ไม่โป๊ไม่อะไรเลย แต่เวลาไม่ได้อยู่กับเขาก็จะโป๊อยู่” (ฟ้าใส, สัมภาษณ์, 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2562)

หรือในกรณีของ “ฟางข้าว” ซึ่งครอบครัวนับถือศาสนาอิสลาม จึงต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ทางศาสนา เรื่องการวางตัว และการแต่งตัวที่มีมติชัดเจนว่าสิ่งหนึ่งที่เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ถูกเลี้ยงดูแบบกึ่งอิสระและกึ่งกฎเกณฑ์คือ พ่อที่เป็นชาวอังกฤษทำให้เธอซึ่งสนิทกับพ่อมากกว่าและมีทัศนคติเปิดกว้างไปทางสาวลูกครึ่ง และมีความกล้าที่จะเปิดเผย

“จริง ๆ ที่บ้านก็เลี้ยงแบบหัวโบราณนะ แม่เป็นอิสลาม แต่พ่อเป็นฝรั่ง พ่อเขาไม่ว่า แต่แม่ไม่ชอบเลยเรื่องการแต่งตัวเรา ถึงแม้ว่าแม่จะไม่เคร่งศาสนามาก แต่ก็ยังไม่ได้ชอบเท่าไร เพราะจะโดนญาติแม่บ่นด้วย จำได้ว่าทำงานตอนแรกที่แอบถ่ายรูปใส่ชุดบิกินี ลงเฟซบุ๊ก ตอนแรกเขาก็ไม่เห็นแต่ตอนหลังเห็นแล้วก็โดนด่า โดนด่าทุกวัน จนบอกให้เลิกด่าเถอะ ยังไงก็จะเป็นแบบนี้ ชอบแบบนี้จริง” (ฟางข้าว, สัมภาษณ์, 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2562)

2) ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

นอกจากรูปแบบการเลี้ยงดูแล้ว ความสัมพันธ์ในครอบครัวได้ส่งผลต่อระบบความคิด ทัศนคติ และวิถีการดำเนินชีวิตของผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็นภาวะความสันคลอนภายในครอบครัว แม่พ่อแม่จะอยู่ร่วมกัน หรือภาวะครอบครัวหย่าร้าง แยกแยก

2.1) ความสันคลอนของความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ผู้หญิงที่อยู่ภายในครอบครัวที่ความสัมพันธ์คลอนแคลน แม่หรือพ่อ มีครอบครัวมาก่อน จำนวน 2 คน พบว่า พ่อแม่ไม่ค่อยพูดคุยกัน ลูกอาจสนิทกับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือไม่สนิทใจกับใครเลย พ่อแม่ขาดความมั่นคงทางอารมณ์

ผลกระทบคือลูกมิได้รับการเอาใจใส่และความรักจากครอบครัวเท่าที่ควร ทำให้รู้สึกแค้นแค้น โดดเดี่ยว ผลลัพธ์คือรูปแบบการดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างอิสระตามที่ตนเองอยากจะทำ ไม่มีกรอบ ขอบเขต อย่างเช่นในกรณีของ “แคทตี้” ที่เล่าให้ฟังว่า

“ตั้งแต่เด็กพ่อแม่เขาก็มีปัญหา ไม่ค่อยอยู่บ้าน แล้วก็ออกไปทำงานกันกลางคืน เราก็อยู่คนเดียว จะทำอะไรก็ได้ เขาไม่เคยว่าแล้วก็ไม่เคยถามนะ” (แคทตี้, สัมภาษณ์, 13 มิถุนายน พ.ศ. 2562)

2.2) ครอบครัวหย่าร้าง แยกแยก

จากการศึกษา พบว่า ผู้หญิงที่ประสบกับปัญหาครอบครัวแตกแยก จำนวน 1 คน คือในกรณีของ “ลูกศร” การที่พ่อแม่หย่าร้างทำให้เธอต้องอยู่กับแม่ ทว่าเมื่อเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวอีกทั้งประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ผู้เป็นแม่จึงต้องกลายเป็นหัวหน้าครอบครัวและดิ้นรนทำงานเพื่อหาเลี้ยงดูลูกฝ่ายเดียวไปโดยปริยาย ทำให้ไม่มีเวลาเอาใจใส่ ดูแล สำหรับกรณีของ “ลูกศร” ต้องอยู่เพียงลำพังโดดเดี่ยว ทั้งยังไม่มีใครมากำหนดกฎเกณฑ์ ดังนั้น ความคิดของเธอจึงดำเนินไปอย่างอิสระ

“ด้วยความที่เป็นลูกคนเดียว พ่อแม่แยกทางกันตั้งแต่เด็ก ส่วนใหญ่เราจะอยู่คนเดียวเพราะแม่ทำงานได้วันไม่มีใครมาบอกให้เราทำอะไรเลย ไม่มีใครมากำหนดวางกฎเกณฑ์เพียงแค่แม่ขออย่างเดียว คือขอให้ทำอะไรที่ตัวเองมีความสุขแล้วไม่เดือดร้อนใครก็พอ” (ลูกศร, สัมภาษณ์, 6 มิถุนายน พ.ศ. 2562)

3) อิทธิพลทางความคิดของบุคคลภายในครอบครัว

ในการทำงานเดียวกันอิทธิพลทางความคิดของบุคคลภายในครอบครัวยังเป็นปัจจัยพื้นฐานอีกอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญในฐานะที่เป็นทั้งชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่พกพิงทางกายและใจ คำสอนและการกระทำจากบุคคลตัวอย่างจึงมีผลต่อความคิดและการกระทำของพวกเขาทั้งทางตรงและทางอ้อมเพียงการมองดู

จากการศึกษาพบว่า ผู้หญิงถูกอบรมให้มีรับผิดชอบต่อตนเองได้สืบเนื่องจากอิทธิพลของความสนิทสนมจากบุคคลในครอบครัว เรามีอาจมองข้ามเงื่อนไขลักษณะนิสัยของพ่อแม่ซึ่งเป็นแหล่งยืนยันแนชัดไม่น้อยว่า คำสอนการทำเป็นแบบอย่าง และการมองดู จนเห็นเป็นความเคยชินนั้น ส่งผลให้ลักษณะนิสัยของแม่พ่อเกิดการถ่ายทอด เรียนรู้และซึมซับสิ่งที่ถูกปลูกฝังมาโดยไม่รู้ตัวดังในกรณีของ “ฟางข้าว” ที่เติบโตมาท่ามกลางความรับผิดชอบของพ่อแม่ที่ทำงานตลอดเวลา ได้รับการสั่งสอนให้ช่วยงานบ้านตั้งแต่เด็ก ทั้งยังเห็นพ่อทำให้เป็นตัวอย่าง ทำให้เธอซึมซับและกลายเป็นคนชอบทำงาน รู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง

“บุคคลต้นแบบคือพ่อ เพราะว่าเขาทำงานให้เราเห็นตั้งแต่เด็ก พ่อเริ่มทำงานตั้งแต่ 11 ปี เขาเล่าให้ฟังเขาทำงานเยอะมาก แล้วเราก็เห็นมาตั้งแต่เราเกิดมาเขาก็ทำงานมาตลอดเลย ทำให้เป็นตัวอย่าง เราก็เริ่มทำงานตั้งแต่ 14 ปีช่วยเขาเหมือนกัน” (ฟางข้าว, สัมภาษณ์, 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2562)

นอกจากนี้ ยังพบว่า การแวดล้อมอยู่กับบุคคลในครอบครัว ซึ่งประกอบอาชีพที่ให้ความบันเทิง ทำให้ผู้หญิงเลือกที่จะเลียนแบบ และมีความชื่นชอบ เคยชิน ทำให้รักและกลายเป็นเด็กกิจกรรม เช่นในกรณีของ “แคทตี” ซึ่งพ่อแม่ทำวงดนตรี คลุกคลีอยู่กับวงดนตรีตลอดเวลา ทำให้เธอมีลักษณะนิสัย พูดคุยเอาใจเก่ง ยิ้มแย้ม และสนุกสนาน

“ที่บ้านทำวงดนตรี เราก็อยู่กับเสียงเพลง การเต้น และวงดนตรี ตลอด พ่อแม่ก็ทำให้เห็นตัวอย่าง เราชอบเวลาที่เขาเทกแคร์ลูกค้า เรายิ่งก็เห็นแบบนี้ตลอดเราก็ชอบอะ ชอบเทกแคร์ลูกค้า เอนเตอร์เทนแขก เรายิ่งร้องเพลงที่ร้านเหมือนกันมันเลยทำให้เราอยู่กับอะไรแบบนี้ ชอบร้องเพลง ทำกิจกรรมมาก พอเข้าโรงเรียนก็กลายเป็นเด็กกิจกรรม ร้องเพลง เต้น” (แคทตี, สัมภาษณ์, 13 มิถุนายน พ.ศ. 2562)

ประเด็นที่น่าสนใจอีกอย่างคือ การรักสวयรักงาม ของผู้หญิง คือสิ่งที่ถูก บ่มเพาะมาจากพ่อแม่โดยตรง เนื่องจากพ่อแม่ให้ความสำคัญกับความสวยงาม จึงปลูกฝังทัศนคติและถ่ายทอดมาสู่ผู้หญิงทุกคน เช่น “พิมพ์” ที่ถูกเคร่งครัด จำกัดเรื่องกิน การออกกำลังกาย และการดูแลตัวเองตั้งแต่เด็กจากแม่

“ตั้งแต่เด็กเลยนะ อนุบาลก็เป็นตัวแทนประกวดของโรงเรียน ถือป้าย ถือพาน เซียร์ลีดเดอร์ ประกวดนางสงกรานต์ นางนพมาศ แล้วก็มาทำงานวงการบันเทิง ประกวดนางงาม ที่บ้านแม่ก็ซีเรียสมาก เหมือนเขาเคร่งกับเรามาตั้งแต่เด็กเลย ถ้าเห็นเรากินเยอะก็ไม่โอเคแล้ว มองแรงมาก บอกให้กินน้อย ออกกำลังกายด้วย ชินนั่นแหละที่แม่เป็นแบบนี้ เห็นเรากินเยอะก็ตาขวางแล้ว แต่เขาบอกว่าทำไปเถอะ มันจะได้กับตัวหนูเอง

แล้วเราก็คิดด้วยว่า ถ้าเราไม่สวย หุ่นไม่ดีใครเขาจะให้เราเข้าประกวด และจ้างงานเรา ภูมัย” (พิมพ์, สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน พ.ศ. 2562)

จะเห็นได้ว่าการชิมชัปลิงต่าง ๆ เป็นรากฐานที่สำคัญ ซึ่งครอบครัวได้กลายเป็นศูนย์กลางอันดับแรก และสำคัญอย่างยิ่ง เป็นผู้กุมบทบาทในการถ่ายทอดและปลูกฝังความคิด ค่านิยม พฤติกรรม ให้แก่สมาชิกในบ้านก่อนออกสู่สังคม สภาวะในวัยเด็กจึงเป็นสภาวะของการชิมชัปลิงต่าง ๆ จนก่อให้เกิดเป็นอัตลักษณ์แห่งตัวตน

1.2 สถาบันการศึกษา

นอกจากครอบครัวแล้ว **สถาบันการศึกษา** ถือเป็นแหล่งเสริมสร้าง บ่มเพาะ เพิ่มพูนทักษะขั้นต้นอีกต่อหนึ่งจากสถาบันครอบครัวเนื่องจากต้องใช้เวลาในแต่ละวัน ไปกับการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน หรือครู และยังได้รับการถ่ายทอด ตอกย้ำ ความโน้มเอียงทางอุปนิสัย

ผู้หญิงทุกคนในกรณีศึกษาครั้งนี้ล้วนผ่านการ**ทำกิจกรรม**กับทางสถาบันการศึกษาทั้งสิ้น กิจกรรมที่ทุกคนชอบทำในวัยเด็กคือ การรำ การเต้น การประกวดร้องเพลง การถือป้ายโรงเรียน และเชียร์ลีดเดอร์ เริ่มตั้งแต่อนุบาล ซึ่งสิ่งสำคัญของกิจกรรมในรั้วโรงเรียนทำให้ผู้หญิงค้นพบว่าแท้จริงแล้วเธอชอบอะไรหรือไม่ชอบอะไรจากการส่งเสริมของครู เพื่อน และครอบครัว นอกจากนี้สถาบันศึกษายังเป็นแหล่งผลิตและเสริมสร้างความคุ้นเคยในพื้นที่สาธารณะ เพิ่มพูนทักษะ และความกล้าแสดงออก ตลอดจนเสริมต่อฮาบิทัสด้านการรักสวยรักงาม ดังเช่นกรณีของ “แอล” ที่เล่าประสบการณ์ในช่วงนั้นไว้ว่า

“เมื่อก่อนเป็นเด็กวงโยทวาทิต เปาทรอมโบน แข่งขันประกวด ตอนมัธยมก็เปลี่ยนมารำ ในชมรมนาฏศิลป์ เต็ม จริง ๆ เมื่อก่อนเป็นคน ขี้อายมาก แต่พอได้ทำกิจกรรมในโรงเรียนรู้สึกว่าร่าเริงขึ้นมาก ได้แต่งหน้า แต่งตัวสวย ๆ ดูแลตัวเอง” (แอล, สัมภาษณ์, 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2562)

อีกทั้งยังค้นพบว่า กิจกรรมที่ได้ทำในวิชาเรียน สามารถนำมาปรับใช้ได้ อีกต่อหนึ่ง ทำให้มองเห็นการส่งต่อความชอบและรักในการเป็นเด็กกิจกรรม และสาขาวิชาเรียนที่ตนถนัด มีผลต่อการเพิ่มพูนทักษะ เช่น เทคนิคการถ่ายรูป การเป็นพิธีกร การตัดต่อวิดีโอ สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่นกรณี ของ “ฟางข้าว”

“ตอนเรียนนิเทศฯ เขาก็สอนเทคนิคการถ่ายรูป ถ่ายวิดีโอ การเป็นพิธีกร เราก็เลยได้เรียนและทำกิจกรรมกับทางมหาวิทยาลัย พอถ่ายเช็ทซี' ถ่ายวิดีโอได้ก็ลงในโซเชียลของตัวเอง” (ฟางข้าว, สัมภาษณ์, 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2562)

ด้วยเหตุนี้กิจกรรมประเภทการเป็นเชียร์ลีดเดอร์ ตรีชมเมเยอร์ การรำ การถือป้าย การประกวด ฯลฯ ดังกล่าวมีผลต่อฮาบิทัสที่เป็นไปในลักษณะการเพิ่มพูนทักษะ ความสามารถ ความกล้าแสดงออก และการรักสวยรักงามของผู้หญิงทุกคน กิจกรรมได้เสริมสร้างสนามแห่งความคุ้นชิน ความชำนาญ บนพื้นที่สาธารณะ เมื่อโตมาความชื่นชอบในการทำกิจกรรม ความรักสวยรักงาม บุคลิกภาพ ทักษะต่าง ๆ จึงถูกบ่มเพาะอย่างยาวนานโดยไม่รู้ตัว แต่กลายเป็นความชื่นชอบ และความเคยชินที่พวกเขาสามารถแสดงออกมาอย่างเป็นธรรมชาติ และส่งผลต่อการก้าวเข้าสู่แวดวงการทำงานต่อไป

1.3 สถาบันสื่อ

นอกจากครอบครัว สถาบันการศึกษาอันเป็นแหล่งบ่มเพาะทุนทางวัฒนธรรมประเภทปัจเจกบุคคลแล้วยังมี “สื่อ” ซึ่งเป็นแหล่งบ่มเพาะเสริมสร้างฮาบิทัสเช่นกัน เนื่องจากสื่อ คือ กลไกสำคัญหนึ่งที่ทำให้ผู้หญิงรู้สึกคุ้นเคยกับการเป็นนางแบบสายเช็กซี เนื่องจากสื่อที่แพร่หลายอยู่ในสังคมปัจจุบันไม่ว่าจะเป็น อินเทอร์เน็ต นิตยสาร ทีวี อันเป็นแหล่งเข้าถึงได้ง่ายของคนทุกเพศทุกวัย ครอบคลุม กว้างขวางไร้ขอบเขต โดยสื่อได้ทำหน้าที่เป็นช่องทางให้ผู้หญิงได้รู้จัก และการเปิดใจยอมรับในสายอาชีพนี้ และในขณะเดียวกัน สื่อยังเป็นพื้นที่ในการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้นำเสนอตัวตนอย่างเป็นอิสระ ดังนี้

1) การทำความรู้จัก และการเปิดใจยอมรับสายอาชีพ

สื่อที่กว้างขวางและเข้าถึงง่ายทำให้ชื่อเสียงของแบรนด์บริษัทเป็นที่รู้จัก ผู้หญิงทุกคนต่างรู้จักนิตยสารซึ่งผลิตโดยบริษัทนี้มาก่อน และยังเป็นแฟนคลับนางแบบที่ทำงานกับบริษัททั้งสิ้น สื่อจึงเป็นเสมือนชนวนสำคัญต่อการทำความเข้าใจ และการเปิดใจยอมรับสายอาชีพ อย่างกรณีของ “พลอยใส” ที่เห็นเป็นตัวอย่างจากความสวยงาม รูปร่างหน้าตาที่ดี และการโพสท่าเช็กซีในลักษณะที่ดูเป็นมืออาชีพ ทำให้เธอที่ชื่นชอบงานรูปแบบและรับเอาเป็นตัวอย่าง จนเกิดความต้องการที่จะเป็นเช่นเดียวกัน

“รู้จักนิตยสารของบริษัทนี้อยู่แล้ว เห็นผู้หญิงในรูปแล้วก็รู้สึก
ไอ้โหสวยจัง หุ่นดีมาก อยากหุ่นดีแบบนี้” (พลอยใส, สัมภาษณ์,
2 มิถุนายน พ.ศ.2562)

นอกจากนี้ยังค้นพบว่า ชื่อเสียงของแบรนด์นิตยสารมีผลต่อการเปิดใจยอมรับ และให้คุณค่าในสายอาชีพดังเช่นคำบอกกล่าวของ “ฟ้าใส” ซึ่งเธอไม่เคยถ่ายแบบของนิตยสารแบรนด์ที่อื่นเลย เพราะเธอมีความชื่นชอบเพียงนิตยสารของบริษัทแห่งนี้ เพียงบริษัทเดียว

“ชอบในแบรนด์ เพราะเป็นแบรนด์จากต่างประเทศ ที่มาสมัคร ก็เพราะชอบในแบรนด์นิตยสารนี้เลยนะ เราว่านางแบบของแบรนด์นี้ มันไม่ใช่แค่เซ็กซี่อะ แต่มันมีความน่ารักมากกว่านิตยสารอื่น ๆ ด้วย ตามความรู้สึกของเรา” (ฟ้าใส, สัมภาษณ์, 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2562)

2) การนำเสนอตัวตนผ่านโลกโซเชียล

สื่อสังคมออนไลน์ ได้แก่ เฟซบุ๊ก อิน스타그램 ได้กลายเป็นช่องทางหนึ่ง ในการนำเสนอตัวตนของผู้หญิง เพราะความกว้างขวางและความสามารถที่แพร่หลายไปทั่วโลก เชื่อมโยงถึงกันได้ง่ายขึ้น ทำให้พวกเธอมีโอกาสในการนำเสนอตัวตนได้มากขึ้น ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด นับเป็นช่องทางการโฆษณาตนเอง อีกรูปแบบหนึ่งที่ผู้หญิงทุกคนนิยมใช้กัน จึงพบว่าผู้หญิงทุกคนผ่านการนำเสนอตนเองผ่านทางโซเชียลมีเดียทั้งสิ้น ตัวอย่างเช่น “ลูกศร” เธอชื่นชอบการถ่ายรูปตนเองสวย ๆ และนำเสนอรูปแบบไลฟ์สไตล์ชีวิตของตนเองได้รวดเร็ว สะดวกสบาย ทำให้คนรู้จักเธอมากขึ้น ทั้งยังไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น นับเป็นช่องทางการโฆษณาตนเองและสร้างเครือข่าย และรายได้ให้กับตนเองอย่างยิ่งยวด

“ปกติชอบถ่ายรูปร่างตัวสวย ๆ ลงเฟซบุ๊ก อินสตาแกรมอยู่แล้ว เวลาทำงานอะไร ก็ทำอะไรโพสต์ลง มันเหมือนพื้นที่หนึ่งในการแสดงตัวตนของเราเอง มีคนกดไลก์ ติดตามเยอะ ก็ชอบมาก คิดว่ามันเป็นช่องทางหนึ่งที่ทำให้คนรู้จักเรามากขึ้นเลยนะ” (ลูกศร, สัมภาษณ์, 6 มิถุนายน พ.ศ. 2562)

จะเห็นได้ว่าสื่อมวลชนนับเป็นหนึ่งในสถาบันสังคมที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการครอบงำความคิด ความเชื่อ ค่านิยม ของวัยรุ่นยุคใหม่ในสังคมได้อย่างรวดเร็ว นอกเหนือจากครอบครัวที่บ่มเพาะคุณลักษณะนิสัย ปลูกฝัง และสถาบันการศึกษา เป็นเครื่องมือที่สำคัญในดำรงรักษา และสร้างทักษะแล้ว สถาบันสื่อก็ล้วนมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงซ้อนทับกันในการรอบพื้นที่ ของการผลิตฮาบิทัส และไม่สามารถแยกแยะวิเคราะห์แต่ละส่วนได้อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาดจากกันได้

2. การก้าวเข้าสู่สนามการทำงานของผู้หญิง

การวิเคราะห์การก่อรูปและแหล่งสะสมความโน้มเอียงทางอุปนิสัย ที่ความเป็นมาของรูปแบบพฤติกรรม ความคิด ทักษะคิด เริ่มต้นโดยครอบครัว สถานศึกษา และสื่อ ย้ำชัดให้เห็นความคงเส้นคงวาของรูปแบบการปฏิบัติ มาอย่างยาวนาน กระทั่งเข้าสู่สนามการทำงานของพวกเขา จากการศึกษา พบว่า ผู้หญิงทุกคนได้เข้าสู่การทำงานตั้งแต่วัยเด็กเหมือนกันในช่วงอายุประมาณ 15 ปี ซึ่งอาชีพที่ได้ทำก่อนเป็นนางแบบสายเช็กซี ได้แก่ ชายของ รัปจ่างทั่วไป เล่นละคร พรตตี้ เซียร์เบียร์ นักร้อง ก๊ากายแบบบิกินี และชุดชั้นใน ซึ่งเหตุผล ในการเข้าสู่การทำงานของผู้หญิงนอกจากมิติทางเศรษฐกิจแล้วยังมีมูลเหตุด้านอื่น ๆ ที่แตกต่างกันซึ่งเป็นชนวนผลักดันให้ต้องทำงานไม่ว่าจะเป็น สถานภาพทางเศรษฐกิจ

ของครอบครัว ภาระหน้าที่ของพี่คนโตที่ถูกอบรมสั่งสอนให้มีความรับผิดชอบ ต่อครอบครัว ความต้องการเป็นอิสระและพึ่งพาตนเองของผู้หญิง ความต้องการ แบ่งเบาภาระในครอบครัว และการถูกปลูกฝังจากต้นแบบ

2.1 เมื่อ “เศรษฐกิจ” ซีดให้เดิน

ความขาดแคลนคือพื้นฐานสำคัญที่ผลักดันให้ผู้หญิงต้องหารายได้จุนเจือ ครอบครัวตั้งแต่เด็ก โดยทั่วไปหากครอบครัวที่มีสมาชิกขนาดใหญ่ รายรับไม่เพียงพอ ต่อรายจ่าย สมาชิกในบ้านจึงถูกคาดหวังจากบุคคลในครอบครัวในการก้าวเข้าสู่ การทำงานและสร้างรายได้อีกทางหนึ่ง เช่นในกรณีของ “พิมพ์” ที่ต้องทำงาน ตั้งแต่เด็ก ด้วยข้อจำกัดทางการเงินของครอบครัว แต่ด้วยรูปร่างหน้าที่ที่ดี จึงสามารถช่วยครอบครัวหารายได้โดยการเข้าร่วมประกวดในเวทีต่าง ๆ ได้

“ทำงานตั้งแต่เด็กเลย แม่ส่งเข้าประกวดนางนพมาศ นางสงกรานต์ ประกวดมิสแกรนด์ ซิงเงินรางวัล แล้วก็แควงานละคร ทำตั้งแต่เด็กเพราะที่บ้านฐานะไม่ได้ร่ำรวยอะไร ซึ่งจริง ๆ เราได้ทุน เรียนดีนะ ได้ทุนเรียนดี กิจกรรมดี ตลอดเลยตั้งแต่อนุบาลจนจบ มหาวิทยาลัยเลย แล้วก็ไม่ได้เรียนพิเศษเลย น้อยใจเหมือนกัน อยากมีตั้งค์ จะได้เรียนเยอะ ๆ อิจฉาเวลาคนอื่นเรียนพิเศษแต่เราไม่ได้เรียน แล้วก็เลยคิดว่าเราหน้าตาดีในระดับหนึ่ง พี่สาวก็เลยพาเราไปแคว งานละครต่าง ๆ เอาเงินมาช่วยที่บ้าน” (พิมพ์, สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน พ.ศ. 2562)

2.2 เมื่อฉันเป็น “พี่สาวคนโต”

นอกจากความขาดแคลนภายในครอบครัว สถานภาพในครอบครัว เช่น การเป็นพี่สาวคนโตเป็นอีกเงื่อนไขหนึ่งที่ทำให้ผู้หญิงถูกคาดหวังจากครอบครัวให้ต้องดูแลรับผิดชอบมากกว่าสมาชิกคนอื่น ๆ จึงกลายเป็นพันธนาการแห่งภาระและหน้าที่ของผู้หญิง โดยเฉพาะครอบครัวที่ทำเกษตรกรรม ไร่จ้าง และมีสมาชิกภายในบ้านหลายคน เช่นกรณีของ “ลูกหว่า” ซึ่งเป็นพี่คนโต เพื่อจะช่วยเหลือครอบครัวได้ ไม่มีทางเลือกอื่น เธอเกือบจะต้องแต่งงานด้วยความจำเป็นทางเศรษฐกิจ แต่เมื่อเธอค้นพบช่องทางในการหารายได้ เธอจึงตัดสินใจเดินทางมากรุงเทพฯ เพื่อทำงานและเรียนไปพร้อมกัน เธอจึงกลายเป็นเสาหลักในการหารายได้มาจุนเจือครอบครัวพ่อแม่และน้อง อีก 2 คน ด้วยความรู้สึกรับผิดชอบและกตัญญู แม้จะต้องประสบปัญหาความเหนื่อยยากก็ตาม

“ที่บ้านเมื่อก่อนไม่มีเงินเรียน พ่อแม่ก็รับจ้าง และเกษตรกรรม พอมีน้อง ๆ อีก 2 คน บ้านยิ่งไม่มีเงิน แยกที่สุดคือที่บ้านไม่มีตังค์เลย ไม่มีน้ำ ไฟใช้ จนเกือบจะต้องแต่งงาน เพราะว่าบ้านจนมากเลยคิดว่า แต่งงานกับผู้ชายที่เลี้ยงเราได้มันดีที่สุด ตอนนั้น 16 ปี เอง เลยต้องเรียน กศน. แล้วเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ไปด้วยตอนอายุ 17 ปี แล้วก็ทำมาตลอดจนจบมอหก ทำงานกรุงเทพฯ สลับกับมาเรียน กศน. ที่กาญจนบุรีให้จบ แล้วเราดูแลค่าใช้จ่ายทั้งหมด ให้ที่บ้านเดือนละสองหมื่น ส่งน้องเรียน เรื่องค่าใช้จ่ายค่าเทอมและค่าอย่างอื่นจิปาถะ บ้านเราลำบากกับที่บ้านมาเยอะแล้วก็รักเขามาก” (ลูกหว่า, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน พ.ศ. 2562)

เช่นเดียวกับ “พลอยใส” ที่เป็นพีคนโตและมีสมาชิกในบ้านอีก 5 คน หน้าที่หลักในการหารายได้จึงตกอยู่ที่เธอ แม้ภาวะบีบคั้นทางเศรษฐกิจจนเธอเกือบต้องแต่งงาน ทว่าเมื่อมีทางเลือก เธอจึงตัดสินใจออกจากบ้านมาทำงานในตัวเมืองตั้งแต่อายุ 15 ปี เริ่มจากงานที่สามารถทำได้ เช่น พนักงานเปิดร้านขายของรับจ้างเกี่ยวข้าว ทำนา สาวโรงงาน ร้านเสริมสวย เลี้ยงลิง แม้จะได้รายได้ไม่มาก ทว่าแรงบีบคั้นต่อสภาพความยากจนของครอบครัว เพื่อครอบครัวและเงินรายได้แล้ว เธอจึงต้องยอมจำนน

“ที่บ้านทำนา เมื่อก่อนตอนอายุ 15 ปี พ่อแม่ไม่มีเงินส่งให้เรียนต่อ ก็เลยต้องออกมาทำงานหาเงินเพราะว่าอยากเรียน ก็เลยเริ่มทำงานเพื่อส่งตัวเองเรียนตั้งแต่ 15 ขวบ รับจ้างขายของ รับจ้างเกี่ยวข้าว เป็นสาวโรงงาน เลี้ยงลิงในสวนสัตว์ ทำร้านเสริมสวย พนักงานออฟฟิศ ได้รายได้ได้น้อยมาก 150-300 บาท จริง ๆ ตอนอายุ 15 ปี เขาบอกว่าไม่ต้องเรียนแล้ว ... อยากให้แต่งงานมีลูกมีครอบครัวจบ ๆ ไป แต่ก็ไม่ได้แต่งงาน ยอมยอมออกมาทำงาน จนทุกวันนี้ทำงานได้ก็ส่งค่าใช้จ่ายให้ที่บ้าน เดือนละ 20,000 บาท เราเป็นคนดูแลทุกอย่างเองที่บ้าน ค่าเรียนน้อง ค่าน้ำค่าไฟ” (พลอยใส, สัมภาษณ์, 2 มิถุนายน พ.ศ. 2562)

2.3 เมื่อฉันอยาก “โบยบิน”

เงื่อนไขที่น่าสนใจอีกอย่าง คือ ความต้องการเป็นอิสระและความต้องการพึ่งพาตนเอง เป็นสภาวะหนึ่งที่เกิดจากความกดดันภายในครอบครัวที่สร้างความกดดันให้ ผู้หญิงจึงต้องการหนีจากสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวที่กดทับอยู่ตั้งแต่เด็ก และเมื่ออยู่ในช่วงวัยที่ตนเองสามารถหางานทำได้จึงเลือกออกจาก

สภาพแวดล้อมเดิม เช่นกรณีของ “แอล” ด้วยความรู้สึกกดดันจากสภาพปัญหาที่เกิดภายในครอบครัว เธอจึงต้องการหลีกเลี่ยงสภาพแวดล้อมเดิม ด้วยการออกจากบ้านและอยู่ด้วยลำแข้งตนเอง หาอาชีพที่สามารถเลี้ยงดูตนเองได้ โดยไม่ร้องขอการเลี้ยงดูจากทางบ้าน ทำให้ไม่ได้รับอิทธิพลความกดดันเช่นเดิม เพื่อยืนอยู่เหนืออิทธิพลนั้น

“พอเรียนมหาวิทยาลัยก็ออกจากบ้าน แล้วทำงานส่งตัวเองเรียน อยู่ด้วยตัวเอง ทำงานเป็นฟรีแลนซ์ เป็นนางแบบเช็ทซี่ก็ไม่ต้องบอกใคร ไม่ต้องบอกพ่อแม่ก็ได้ เพราะถึงเขาจะรู้ว่าอะไรเราไม่ได้ เพราะเราทำงานหาเลี้ยงตัวเองมาตลอด ไม่ได้ขอเงินเขาแล้ว” (แอล, สัมภาษณ์, 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2562)

2.4 เมื่อเห็น “คนที่รัก” ต้องเหนื่อย

หากพิจารณาเพียงผิวเผินเรื่องของการทำงานอาจเป็นผลมาจากความจำเป็นทางเศรษฐกิจ แต่อีกนัยหนึ่งความต้องการอยากแบ่งเบาภาระจากบุพการี เช่น การเห็นแม่ทำงานหนัก และอยากช่วยเหลือในสิ่งที่คิดว่าตนเองทำได้ จึงตัดสินใจก้าวเข้าสู่การทำงานอิสระเท่าที่สามารถทำได้ เพื่อนำรายได้มาซื้อของใช้ของส่วนตัวที่ตนอยากได้โดยไม่ต้องร้องขอจากแม่ เช่นกรณีของ “ลูกศร”

“เราทำงานตั้งแต่เด็กเลย อายุ 15 ปี ก็เป็นพนักงานเซเว่น ขายเป็น ขายพวงมาลัยดอกไม้ตามตลาดนัด รับของมา ขายเสื้อผ้า ขายข้าวโพดอบเนย ขนมะจิ้น ก่วยเตี๋ยว น้ำส้ม โอ๊ยะ เยอะ ขายหมดเลย มีอะไรทำได้ก็ทำหมดเลย ทำงานตั้งแต่เด็กเพื่อหาเงินมาซื้อของที่ตัวเอง

อยากได้ อย่างโทรศัพท์เครื่องแรก ไม่เคยร้องขอเงินแม่เลย เขาทำงานหนัก
มากแล้ว ไม่อยากรบกวนเขา อยากได้ของใช้ก็ต้องหาเงินเอง”
(ลูกศร, สัมภาษณ์, 6 มิถุนายน พ.ศ. 2562)

2.5 เมื่อมองเห็นและฝึกฝนจาก “ต้นแบบ”

นอกจากนี้ ยังค้นพบว่าไม่ใช่ผู้หญิงทุกคนที่เข้าสู่รูปแบบงานฟรีดตี
เซียร์เบียร์ หรือนั่งเครื่องก็จะเกิดจากมิติทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว แต่ยังเป็นผลพวง
จากการสังสมลักษณะนิสัยอันได้รับการปลูกฝังอยู่ในตัวตนอย่างลึกซึ้งและยาวนาน
ตั้งแต่วัยเยาว์ที่เกิดจากการเห็นเป็นแบบอย่างจากพ่อตนเอง หรือการคลุกคลี
จากอาชีพของครอบครัวทำให้รู้สึกคุ้นชินกับการเอนเตอร์เทนลูกค้า สิ่งเหล่านี้
เป็นเสมือนจุดเริ่มต้นและได้ถูกส่งต่อมาใช้ในการก้าวเข้าสู่การทำงาน ตัวอย่างเช่น
“ฟางข้าว” ซึ่งที่บ้านประกอบอาชีพร้านอาหาร ทำให้เธอมองดูการเอนเตอร์เทน
ลูกค้าจากพ่อ ความเฮฮาที่ถูกถ่ายทอดทั้งจากการมองดู และอิทธิพลจาก
ลักษณะนิสัยของผู้เป็นพ่อ ทำให้เธอรู้สึกชื่นชอบในงานลักษณะเอนเตอร์เทน
ยิ้มแย้ม คุยเก่ง เช่นเดียวกัน

“งานแรกที่ทำเลยก็คือตอน 14 ปี ก็ร้องเพลง เอนเตอร์เทนลูกค้า
เพราะว่าเห็นพ่อเอนเตอร์เทนแขก พ่อดูแลแขกเก่งมาก เราก็เลยชอบเวลา
พ่อทำแบบนั้นแล้วเราก็เอนเตอร์เทนแขกด้วย ทำตั้งแต่เด็ก เราเลยชอบงาน
ที่อยู่ในลักษณะแบบนี้” (ฟางข้าว, สัมภาษณ์, 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2562)

เช่นเดียวกับ “แคทตี” ที่เธอรู้สึกชื่นชอบในลักษณะอาชีพที่เป็นงาน
เอนเตอร์เทนจากอาชีพวงดนตรี ทำให้เธอเลือกรับงานที่คุ้นเคยตั้งแต่วัยเด็ก
เช่น แคนเซอร์ ทางเครื่อง เซียร์เบียร์ นั่งเครื่อง

“ที่บ้านทำวงดนตรี ก็อยู่กับวงดนตรีมาตั้งแต่เด็ก 15-16 ปี
ก็รับงานทางเครื่องแล้วก็เรียนทุนฟรีจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ด้วย
ก็ทำเรื่องมาเซียร์เบียร์ นุ่งดริงก์ตอนมหาลัย ก็ยังต้องเอนเตอร์เทนลูกค้านะ”
(แคทตี, สัมภาษณ์, 13 มิถุนายน พ.ศ. 2562)

2.6 เมื่อต้อง “เดินหน้า” ต่อไป

ข้อค้นพบอีกประการหนึ่ง คือ แม้ว่าแรกเริ่มเดิมทีการทำงานของผู้หญิง
คืองานรับจ้าง งานขาย หรือพนักงานทั่วไป ทว่าลักษณะการทำงานขั้นสุดท้าย
ของทุกคนก่อนจะผันตัวมาเป็นนางแบบสายเช็กซีในปัจจุบัน คือ งานพริตตี้
นุ่งดริงก์ และงานรับถ่ายแบบ ซึ่งเป็นงานที่ค่อย ๆ สร้างรายได้เพิ่มขึ้นตามลำดับ
ดังตัวอย่างกรณีของ “ลูกหว่า” เธอกล่าวว่าหากเป็นพริตตี้้อตราเฉลี่ยรายได้ต่อวัน
คือ 3,000-5,000 บาท แต่หากถ่ายแบบเช็กซีจะตกชั่วโมงละ 5,000 บาท
ต่อการถ่ายหนึ่งครั้ง ทำให้ผู้หญิงค้นพบว่างานลักษณะนี้คืองานที่รายได้สูงกว่า
งานที่ทำอยู่ก่อน เธอจึงเลือกรับแต่งงานในลักษณะนี้ แม้ว่าประสบปัญหา
ความไม่คุ้นชิน ความอึดอัดทางจิตใจหลายอย่าง แต่เมื่อทราบมูลค่าตัวเงิน
จึงทำต่อเพื่อมีเงินเก็บจำนวนหนึ่งและสามารถส่งกลับไปช่วยเหลือครอบครัวได้

“ตอนแรกที่ทำคือสาวเซียร์เบียร์ เป็นเด็กเสิร์ฟเบียร์ ได้วันละ
400-500 บาท ต่อมาก็เป็นพริตตี้ด้วยการชักชวนของเพื่อน ยืนแจก
โบรชัวร์เฉย ๆ ไม่ได้เป็นพริตตี้ไเกรดตินะ แค่แบบพริตตี้เด็กยืนแจก
ไม่ต้องสวยมาก ไม่ทำอะไรมาก วันละ 500-700 บาท ต่อมาพี่สาว
ก็แนะนำให้ไปทำพ็ออาร์ พ็ออาร์ร้านเหล้า ทำอยู่สองปี ได้เดือนหนึ่ง
40,000 บาท ได้มาก็ให้พ่อแม่แม่เลย ตอนแรกลำบากมากกว่าจะกลับบ้านเลย

ร้องให้ทุกวัน อึดอัดต้องมานั่งร้านเหล้าคุยกับใครไม่ได้ แต่ยังดีที่อยู่กับพี่สาว เห็นพี่สาวทำแล้วเรามีทุกอย่างจากตรงนี้ พอเราเห็นเงินเดือน ๆ แรก 20,000 บาท คือเราเลยมีแรงอยู่ต่อ ก็อยู่ยาวมาสองปีเลย แล้วก็รับจ๊อบฟรีตตั้งงานสนามแข่งรถ ฟรีตตี้อั้วไปโซ้วตั้ว 3,000 บาท ถ่ายแบบ 5,000 บาท เป็นรายได้เสริมอีก” (ลูกหว่า, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน พ.ศ. 2562)

แม้เงื่อนไขเศรษฐกิจจะเป็นเหตุผลสำคัญทว่าอีกด้านหนึ่งยังพบว่าตัวเงินมิใช่แรงผลักดันให้ก้าวเข้าสู่การทำงานนางแบบสายเซ็กซี่ แต่เป็นความรู้สึกอยากยกระดับคุณค่าในตัวเอง ดังคำกล่าวของ “แคทตี” ที่ให้มูลค่าทางจิตใจ ความรู้สึกรักและชอบในชื่อเสียงของนิตยสารและการทำงานสายนี้ ความรู้สึกตนเองว่ามีคุณค่าเพิ่มขึ้น ไม่ต้องทำงานเป็นผู้หญิงกลางคืนอีกต่อไปแม้งานที่เคยทำอยู่จะได้สร้างเม็ดเงินจำนวนมากก็ตาม

“จริง ๆ ก่อนหน้าที่ทำเซียร์เบียร์ เลานจ์ ได้เยอะมาก ได้เดือนละ 100,000 บาท สูงกว่านี้คือ 120,000 บาท เลยนะ แต่พอมีคนชวนมาทำงานนี้ ก็รู้สึกว่ามันใช่ มันชอบ อยากเป็นมาก เพราะเราก็ชอบในชื่อเสียงของแบรนด์นิตยสารนี้อยู่แล้ว แล้วก็รู้สึกทำให้ตัวเองมีคุณค่าไม่ต้องทำงานกลางคืน กินเหล้า กินเบียร์ทุกวัน สุขภาพแย่ แต่การเป็นนางแบบของที่นี่เขาก็ให้เราเข้างานเช้าเลิกงานเย็นเหมือนพนักงานบริษัท ก็รู้สึกว่ามีอะไรทำ สุขภาพดีขึ้นมาก” (แคทตี, สัมภาษณ์, 13 มิถุนายน พ.ศ. 2562)

จากข้อมูลของกรณีศึกษาทั้งหมด จะเห็นได้ว่า รูปแบบการใช้ชีวิตของผู้หญิงกลุ่มนี้จะมีความคล้ายคลึงกันทั้งทัศนคติ ความคิด และรสนิยมที่ต้องการเข้าสู่การทำงาน ความรู้สึกรักครอบครัว ต้องการช่วยเหลือจุนเจือครอบครัว ความต้องการพึ่งพาตนเองได้ การรับรู้ว่าการทำงานที่ใช้รูปร่างหน้าตาสามารถสร้างมูลค่าตัวเงินทางเศรษฐกิจได้มาก ทำให้เลือกเดินเส้นทางสายอาชีพที่ใช้หน้าตาเป็นหลักและตนเองถนัด ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกสะสมตลอดช่วงเวลาหลายปี จนทักษะทั้งหมดเพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ และนำมาใช้ในการทำงานได้ ทั้งหมดนี้คือ ฮาบิทัสที่ถูกสะสมมาตั้งแต่เด็กโดยไม่รู้ตัวนั่นเอง สิ่งเหล่านี้เป็นเหมือนสนามที่ประกอบสร้างความเป็นตัวตน ให้บุคคลได้รับ และเลือกสรรความเป็นตนเองไปในแบบที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว ได้สืบทอดเป็นการก้าวเข้าสู่รูปแบบการทำงานที่ยังคงมีลักษณะที่สอดคล้องกับกับฮาบิทัสเดิมที่ตนมี ตอกย้ำว่าผู้หญิงมีวิถีคิดและวิถีแห่งการปฏิบัติเช่นเดิมผ่านการเลือกสรร เส้นทางในงานที่ทำเมื่อสะสมทุนได้ระดับหนึ่ง และนำมาซึ่งการสะสมทุนที่เพิ่มขึ้นจากการทำงานอีกต่อหนึ่ง

3. การก้าวเข้าสู่วงการนางแบบเช็ทซีอย่างเต็มรูปแบบ

หลังจากผู้หญิงได้ก้าวเข้าสู่สนามของการทำงาน อันเป็นแหล่งสะสมทุนอีกชั้นหนึ่ง สิ่งที่เพิ่มมาคือช่องทางการทำงานในรูปแบบใหม่ จากการศึกษาพบว่า แม้การก้าวเข้าสู่การเป็นนางแบบเช็ทซีอาจมีรูปแบบต่างกัน ทว่าผู้หญิงทุกคนต่างเกี่ยวข้องกับโลกของนางแบบเช็ทซีด้วยกันทั้งสิ้น อันมีช่องทางในการก้าวเข้าสู่ นางแบบสายเช็ทซี 2 ลักษณะ คือ **ช่องทางผ่านเครือข่ายบุคคล และทางสื่อสังคมออนไลน์**

3.1 เครือข่ายบุคคล

ด้วยลักษณะงานที่ต้องใช้ความกล้า ความสามารถเฉพาะตัว ผู้หญิงจำเป็นต้องเรียนรู้เนื้องานจากบุคคลที่อยู่ใกล้ตัว ซึ่งผลพวงจากการปฏิสัมพันธ์กับคนในแวดลอม ทำให้ได้ทั้งช่องทางในการเป็นนางแบบ และได้เรียนรู้กิจกรรมรูปแบบการทำงานทั้งหมดผ่านเพื่อน คนรู้จัก ที่ตนคุ้นเคย เกิดความไว้วางใจ จินยอมรับและคุ้นชินทำให้งานนางแบบเซ็กซี่ที่คนสนิทของตนเองได้ทำอยู่ กลายเป็นงานที่ตนอยากทำ และกล้าที่จะทำ ดังเช่นกรณีของ “ฟางข้าว” ที่เล่าว่า

“เป็นเพื่อนกับนางแบบในสังกัดนี้คนหนึ่ง เคยทำงานด้วยกัน มาก่อน เลยมาลองดู เพราะเราเองก็รู้ว่าการทำงานของเขาเป็นยังไง เลยอยากมาทำด้วย” (ฟางข้าว, สัมภาษณ์, 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2562)

ในทำนองเดียวกัน นอกจากเพื่อน บุคคลรู้จักแล้ว ยังพบว่าแฟน ที่ประกอบอาชีพช่างภาพซึ่งอยู่ในแวดวงการถ่ายแบบ มีผลต่อการสะสมของฮาบีทิส และเป็นเสมือนเครือข่ายในการก้าวเข้าสู่การเป็นนางแบบสายเซ็กซี่อีกช่องทางหนึ่ง ดังคำกล่าวของ “แคทตี” ซึ่งได้เรียนรู้เทคนิคการถ่ายภาพแนวเซ็กซี่จากแฟนช่างภาพ ทั้งยังเป็นสะพานเชื่อมให้ก้าวเข้าสู่แวดวงการถ่ายแบบเซ็กซี่อีกทางหนึ่ง

“ตอนแรกทำงานเป็นเด็กนักร้อง ก็มีแฟนเป็นช่างภาพถ่ายเซ็กซี่ เขาเลยสอนเราถ่ายรูป เทคนิคต่าง ๆ พวกการใช้สายตา การจัดท่า และอารมณ์ที่ใช้ในการถ่าย รูปที่ถ่ายเราลงเพจ ... แล้วก็ได้ไปถ่ายแบบ นิตยสารของแห่งหนึ่ง” (แคทตี, สัมภาษณ์, 13 มิถุนายน พ.ศ. 2562)

อีกมุมหนึ่งพบว่า การเรียนรู้จากต้นแบบในแง่ของผลตอบแทนจากการทำงานในสายนี้เป็นสิ่งจูงใจสำคัญ กอปรกับเงื่อนไขทางเศรษฐกิจที่ชักนำให้พวกเขาตัดสินใจก้าวเข้าสู่เส้นทางสายนี้ ดังเช่นกรณีของ “ฟ้าใส” ที่เห็นตัวอย่างจากการประสบความสำเร็จในอาชีพนี้ของเพื่อน โดยเฉพาะในแง่ของรายได้ ดังที่เธอเล่าว่า

“เห็นเพื่อนที่ทำอาชีพนี้มีบ้านมีรถ มีเงินส่งกลับไปให้ที่บ้าน ก็อยากทำด้วย” (ฟ้าใส, สัมภาษณ์, 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2562)

3.2 สื่อสังคมออนไลน์

เฟซบุ๊ก อินสตาแกรม คือช่องทางหนึ่งที่กว้างขวางและสามารถแพร่หลายข้อมูลไปทั่วโลก เชื่อมโยงถึงกันได้ง่ายขึ้น โดยอิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ยังช่วยเสริมสร้างโอกาสที่ดีในการนำเสนอตัวตน และส่งต่องานของคนในเครือข่ายด้านอาชีพ และสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน คนรู้จักในกลุ่มเดียวกัน ผ่านปากต่อปากภายใต้เครือข่ายความสัมพันธ์ที่รู้จักกันเป็นวงกว้างของช่องทางสื่อออนไลน์ เช่นกรณีของ “ฟ้าใส”

“มีเพื่อนทำงานเป็นนางแบบเช็กซี เราก็รับงานถ่ายเช็กซีอยู่ด้วยเหมือนกัน ก็จะอยู่ในกลุ่มไลน์งานเดียวกัน พอมีงานอะไรก็แชร์กัน อย่างมาเป็นนางแบบของที่นี่เพื่อนก็แนะนำเราให้ทางโมเดลลิ่งรู้จักบ้าง พอเขาเห็นโปรไฟล์เราจากเฟซบุ๊ก โอจีดี เข้าตาเขา เขาเลยเรียกไปแคสงานดู” (ฟ้าใส, สัมภาษณ์, 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2562)

อีกทั้ง ทำให้มีโอกาสนในการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับงาน และช่องทางในการแสวงหางานได้มากขึ้น ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด ผู้ว่าจ้างสามารถติดต่องานเข้ามาทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้ แทนที่จะต้องติดต่อผ่านตัวแทน หรือผ่านบริษัทโดยตรง เช่นกรณีของ “แอล”

“มีคนติดต่อไปจากวงการโมเดลลิ่ง และด้วยความที่เราอยู่วงการพรีตี้ เขามักจะพูดถึงการขึ้นปกนิตยสารสังกัดนี้อยู่แล้ว วงการนางแบบนี่ก็จะเป็นความฝันของสาว ๆ หลายคนที่จะเข้ามาวงการนางแบบเซ็กซี่นะ ในวงการนี้เขาก็อยากเป็นกันเยอะอยู่”
(แอล, สัมภาษณ์, 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2562)

จากข้อมูลที่ปรากฏ จะเห็นได้ว่า ช่องทางการติดต่อสัมพันธ์เปรียบดังสะพานเชื่อมให้ก้าวเข้าสู่การเป็นนางแบบสายเซ็กซี่ได้โดยง่าย กลุ่มของผู้หญิงมักเข้าสู่รูปแบบการทำงานด้วยการชักจูงจากเพื่อน คนรู้จักที่สนิท จากที่ทำงานนี้มาแล้ว เนื่องจากมีความไว้วางใจ และเห็นรูปแบบการทำงานในระดับหนึ่ง ทำให้เกิดสภาวะการสั่งสมของกระบวนการคิดที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นนางแบบเซ็กซี่ ปลุกฝั่งฮาบิตัสความเคยชิน การยอมรับ และมุมมองแง่บวกมากกว่าด้านลบ ทั้งยังเห็นว่าการก้าวเข้าสู่อาชีพ ก็ยังคงทำอยู่ในลักษณะงานที่พวกเธอคุ้นเคย และชื่นชอบ เปรียบเสมือนฮาบิตัสที่ได้ถูกสั่งสมความโน้มเอียงทางอุปนิสัยนี้มาอย่างยาวนาน มิใช่เพิ่งเกิดจากการตัดสินใจเพียงฉาบฉวยเนื่องจากเห็นงานที่สร้างรายได้ได้ดี โดยอาศัยข้อได้เปรียบด้านรูปร่างหน้าตาของตนเองเท่านั้น

อภิปรายผลการศึกษา

เนื่องจากฮาพิทส์ในที่นี้ คือระบบความโน้มเอียงทางอุปนิสัยที่ได้มา โดยผ่านกระบวนการหล่อหลอมทางสังคมที่ปลูกฝังความคิด ค่านิยมต่าง ๆ จนกลายเป็นแบบแผนและทิศทางในการดำเนินชีวิต จากการศึกษาครั้งนี้ จึงสะท้อนให้เห็นว่ากระบวนการก่อนการกลายเป็นฮาพิทส์ในบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ได้นั้น ล้วนเป็นผลมาจากโครงสร้างทางสังคมและสถาบันทางสังคมที่ทำหน้าที่ ส่งต่อผลิตซ้ำทางความคิด ความเชื่อ วัฒนธรรม และค่านิยม กลายเป็นผลลัพธ์ ที่ออกมาในรูปของทัศนคติ พฤติกรรม อุปนิสัย และรูปแบบการดำเนินชีวิต จากข้อมูลโดยพื้นฐานเบื้องต้นแสดงให้เห็นว่า นางแบบทั้ง 8 คน มีลักษณะร่วมกัน หลายด้าน โดยขั้นตอนแรกของการเริ่มต้นก้าวเข้าสู่การเป็นนางแบบสายเช็กซี เป็นผลมาจากกระบวนการคัดเลือกของสถาบันหลักในสังคมที่ได้กำหนดบทบาท และหน้าที่บ่มเพาะพวกเธอตั้งแต่เริ่มต้น ทั้งรูปแบบการเลี้ยงดู สภาพแวดล้อม ปัญหาความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลทางความคิด การกระทำจากบุคคล ตัวอย่างทั้งทางตรงและทางอ้อม การทำกิจกรรมในสถานศึกษาและสื่อที่ถ่ายทอด นับแต่วัยเด็กกระทั่งเกิดเป็นทักษะ ความชำนาญ และรูปแบบการดำเนินชีวิต สิ่งเหล่านี้คือฮาพิทส์หรือความโน้มเอียงทางอุปนิสัยที่ถูกสะสมเป็นระยะเวลาาน จนแสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ ดูเป็นธรรมชาติ เรื่อยมาจนก้าวเข้าสู่สนาม การทำงาน ฮาพิทส์จึงได้ส่งต่อและถูกนำมาใช้ในการก้าวเข้าสู่การทำงาน ในลักษณะเดียวกันคือร้องเพลง เซียร์เปียร์ พริตตี้ ซึ่งล้วนเป็นงานที่ใช้รูปร่าง หน้าตา และทักษะการบริการทั้งสิ้น

เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ ญัฐภา คงศรี (2560) ที่กล่าวว่าแนวโน้ม ทางอุปนิสัยของพริตตี้เป็นผลมาจากประสบการณ์ การเลี้ยงดู สภาพแวดล้อม ที่รักอิสระ และรูปแบบการใช้ชีวิตที่เติบโตท่ามกลางการแสดงออกในเวที

สาธารณะตั้งแต่อายุน้อยมีผลต่อการเข้าสู่การเป็นพริตตี และถูกนำมาปรับใช้ใน
 ในงานของตน เช่นเดียวกับงานของ อังสนา เนียมวณิชกุล (2554)
 ได้ทำการศึกษาการเข้าสู่การขายบริการของนิสิตนักศึกษา กรณีของพริตตีส์ปา
 พบว่า พัฒนาการวัยรุ่น ครอบครัว และสื่อมีผลต่อการตัดสินใจเข้าสู่
 การขายบริการของนิสิตนักศึกษา โดยปัจจัยด้านครอบครัวเป็นปัจจัยแรก
 ที่มีอิทธิพลต่อการขัดเกลาทางสังคม ได้แสดงให้เห็นว่าครอบครัวมีผลต่อการเข้าสู่
 บริการของนิสิตนักศึกษาพริตตีส์ปา โดยมีผลทั้งด้านการอบรมเลี้ยงดูให้เกิด
 ลักษณะนิสัย ครอบครัวมีอิทธิพลต่อเด็กทั้งร่างกายและจิตใจ พ่อ แม่ ได้ปลูกฝัง
 ความคิด อุทิศการณ์ เป็นไปตามที่ต้องการ ปัญหาความรัก ความเข้าใจภายใน
 ครอบครัวก็เป็นอีกปัญหาหนึ่ง หรือกระทั่งภาวะในครอบครัวที่ประสบปัญหา
 ทางเศรษฐกิจที่ทำให้ต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น หรือแม้ครอบครัว
 ที่ฐานะดีก็สามารถเข้าสู่อาชีพนี้ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับเงื่อนไขแวดล้อมอย่างอื่นประกอบ
 กัน ปัญหาครอบครัวเป็นปัญหาที่ซับซ้อนละเอียดอ่อน ปัญหาภายในครอบครัว
 จึงเป็นส่วนที่ทำให้นิสิตนักศึกษาตัดสินใจเข้าสู่กระบวนการขายบริการ
 โดยสื่อมีผลต่อการตัดสินใจเข้าสู่การขายบริการของวัยรุ่น จากการพบเห็นสื่อต่าง ๆ
 ที่โฆษณาอย่างโจ่งแจ้งในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นโซเชียล บายโฆษณา ใบปลิว
 ทำให้เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่ง เมื่อนิสิตได้รับการรับสื่อแบบผิด ๆ หรือสื่อที่ไม่ดี
 ส่งผลให้การตัดสินใจนำไปสู่การกระทำที่ไม่ถูกต้อง

นอกจากนั้น จะเห็นได้ว่า ผู้หญิงทุกคนเข้าสู่รูปแบบงานเนื่องจากปัจจัย
 ทางเศรษฐกิจ ความต้องการช่วยเหลือครอบครัว และความต้องการเป็นอิสระ
 และพึ่งพาตนเองได้ ทั้งยังรับรู้ว่าคุณลักษณะเด่นอันเป็นทุนแต่กำเนิดและทักษะ
 ความสามารถ ความกล้าแสดงออก ที่สั่งสมมาอย่างยาวนานของพวกเธอ
 ได้ถูกนำไปใช้ในการสร้างมูลค่าที่สามารถแปรเปลี่ยนไปเป็นทุนในการช่วยเหลือ

ครอบครัวของตนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่สรุปไว้ว่า การเข้าสู่งานในลักษณะนี้เกิดจากปัญหาความคลอนแคลนภายในครอบครัว ความยากจนเป็นปัจจัยพื้นฐานในการผลักดันให้ผู้หญิงต้องการเป็นอิสระ พึ่งพาตนเอง และหารายได้จุนเจือครอบครัว ทั้งยังมองว่าเป็นงานที่รายได้สูง (น้ำทิพย์ บุตรทศ และ วรรณภา ลือกิตินันท์, 2558; ชยาภัสร์ เลิศวิไล และคณะ, 2558) ในขณะที่ อรรวรรณ ศิริสวัสดิ์ อภิขยกุล (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องเปลือยสาวเว็บแคมชาติพันธุ์วรรณนาสาวแคมฟร็อกไทย พบว่า แรงจูงใจในการเข้าสู่อาชีพมี 5 ประการด้วยกัน ได้แก่ เงินตรา อีสรภาพ ชื่อเสียง ความสนุก และมีมิตรภาพ โดยเบื้องหลังของแรงจูงใจทั้ง 5 ประการนี้ มีกระบวนการก่อสร้างตัวตนที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและปัจจัยหลากหลาย เรียนรู้ และนำทักษะที่มีของตนมาแปรเปลี่ยนเป็นทุนเพื่อไปครอบครองทุนรูปแบบอื่นในพื้นที่สังคมเฉพาะ เช่นเดียวกับผู้หญิงที่ประกอบอาชีพนางแบบเช็กซี

ทั้งนี้ ยังพบว่าช่องทางที่ทำให้ผู้หญิงก้าวเข้าสู่การเป็นนางแบบสายเช็กซีคือผลพวงจากสื่อโซเชียล และการปฏิสัมพันธ์กับคนในแวดล้อมที่ทำงานอยู่ในวงการนางแบบเช็กซี สิ่งนี้ได้สร้างฮาบทัสในการเรียนรู้กิจกรรม รูปแบบการทำงานทั้งหมดผ่านเพื่อน คนรู้จักที่ตนคุ้นเคยจนเกิดความไว้นือเชื่อใจ กลายเป็นการสั่งสมแนวโน้มทางอุปนิสัยที่ทำให้งานนางแบบเช็กซีกลายเป็นงานที่ตนอยากทำ ทั้งยังทำให้ผู้หญิงเห็นประโยชน์ ข้อดีของอาชีพด้วยการอ้างอิงความจำเป็นทางเศรษฐกิจและเห็นต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในอาชีพนี้ จนกระทั่งปลุกฝังปลุกฝังฮาบทัสภายใน จนเป็นความเคยชิน การยอมรับ และสร้างทัศนคติเชิงบวกต่ออาชีพมากกว่าให้ความสำคัญในด้านลบ จะเห็นได้ว่าการก้าวเข้าสู่นางแบบสายเช็กซีนั้นแยกไม่ออกจากบทบาทของผู้หญิงที่ต้องรับภาระหน้าที่ทั้งตนเองและครอบครัว เช่นเดียวกับงานวิจัย ที่สรุปว่าผลของการตัดสินใจการหันมา

ประกอบอาชีพลักษณะนี้เนื่องจากการคบค้าสมาคมกับคนที่เคยทำงานมาก่อน การชักชวนจากเพื่อน คนรู้จัก และการมองเห็นมูลค่าตัวเงินที่ได้จากอาชีพนี้เป็นประจักษ์ (ณัฐภา คงศรี, 2560) โดยการศึกษาครั้งนี้ ยังได้ข้อค้นพบว่า เทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่ได้กลายเป็นช่องทางหนึ่งซึ่งนับเป็นพื้นที่สื่อกลางในการนำเสนอตนเอง ทั้งยังเป็นช่องทางที่ผู้ว่าจ้างสามารถติดต่อกันเข้ามา โดยไม่มีค่าใช้จ่าย ซึ่งแตกต่างจากงานประเภทเดียวในงานวิจัยที่ผ่านมา ซึ่งต้องติดต่อเข้าทำงานด้วยตนเอง

ด้วยเหตุนี้ เส้นทางการเป็นนางแบบสายเซ็กซี่จึงมีจุดเริ่มต้นจากฮาบทัสหรือความโน้มเอียงทางอุปนิสัยที่มีกระบวนการและขั้นตอนอย่างเป็นระบบระเบียบ สืบสมจากสถาบันและโครงสร้างทางสังคมอันแฝงฝังอยู่ในสนามต่าง ๆ ที่แวดล้อมพวกเธออยู่ ทำหน้าที่ผลิตสร้าง ปลู๊กฝัง ความคิด ค่านิยม ที่ถูกบ่มเพาะมาอย่างเข้มข้นตั้งแต่เยาว์วัยจากจุดเริ่มต้น ผลักดันให้พวกเธอก้าวเข้าสู่วงการนางแบบสายเซ็กซี่ โดยฮาบทัสมีบทบาทในการวางระบบระเบียบแบบแผนในการดำเนินชีวิตอย่างแยกคอกวัว ซึ่ง นำมาสู่แนวการประพฤติปฏิบัติทั้งยังส่งผลต่อการเลือกก้าวเข้าสู่สังคมย่อยที่มีความคล้ายคลึงกับอุปนิสัย ใช้การเลือกกรับและสะสมความโน้มเอียงทางอุปนิสัยสืบต่อ กลายเป็นความโน้มเอียงทางอุปนิสัยรูปแบบการดำเนินชีวิตจนกระทั่งก้าวเข้าสู่การเป็นนางแบบสายเซ็กซี่ในลักษณะเดียวกัน

สรุปและข้อเสนอแนะ

การตัดสินใจก้าวเข้าสู่วงการนางแบบสายเช็กซีของผู้หญิงกลุ่มหนึ่งนั้น เป็นกระบวนการตัดสินใจที่ดำเนินมาอย่างต่อเนื่อง และเชื่อมโยงกับฮาปีทัส หรือความโน้มเอียงทางอุปนิสัยส่วนตัวซึ่งค่อย ๆ ก่อร่างขึ้นภายในตัวของผู้หญิงเอง โดยผ่านการสั่งสม แทรกซึมมาอย่างยาวนาน มิใช่การตัดสินใจที่ฉาบฉวย หรือมุ่งไขว่คว้าผลประโยชน์จากการทำงาน โดยอาศัยเพียงลักษณะเด่นทางเรื้อนร่างอย่างที่คนในสังคมบางส่วนตีความและตัดสินพวกเธอเช่นกัน

การศึกษาครั้งนี้ จึงทำให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการตัดสินใจของผู้หญิงในปัจจุบันที่อาจถูกสังคมหรือคนรอบคร้วให้ความหมายและปฏิบัติต่อผู้หญิงกลุ่มนี้ในเชิงลบ จนอาจนำไปสู่ความขัดแย้ง การลดคุณค่า การเอารัดเอาเปรียบ และการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงกลุ่มนี้ในที่สุด สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ควรเลือกศึกษาประเด็นกระบวนการเข้าสู่อาชีพว่ามีปัจจัยอื่นหรือไม่ ที่มีผลให้ผู้หญิงตัดสินใจก้าวเข้าสู่อาชีพและดำรงตนเป็นนางแบบสายเช็กซี นอกเหนือไปจากความชื่นชอบ ตัวตน หรือแนวโน้มทางอุปนิสัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน. (2553). **สายธารแห่งนักคิดทฤษฎี เศรษฐศาสตร์การเมืองกับสื่อสารศึกษา**. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

จริยา โกเมนต์, เฉลิมชัย ปัญญาดี และปานแพร เขาวนประยูร. (2560).

“การวิจัยเชิงชาติพันธุ์วรรณนา: การวิจัยทางมานุษยวิทยาที่มากกว่า การศึกษาของกลุ่มชาติพันธุ์”. **วารสารอารยธรรมศึกษา โขง-สาละวิน**, 8(2): 193-219.

ชยาภัสร์ เลิศวิไล, วรัญญา ศรีสมสอง และพนัชกร สิมะขจรบุญ. (2558).

ทำไมวัยรุ่นหญิงไทยนิยมประกอบอาชีพฟรีตี้ วิธีวิทยาคว ปฎิรูปประเทศไทย. การประชุมวิชาการประจำปี สังคมศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2558, กรุงเทพฯ: ภาควิชาศึกษาศาสตร์.

ณัฐภา คงศรี. (2560). **แนวจริตของฟรีตี้ในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

น้ำทิพย์ บุตรทศ และ วรณภา ลือกิตินันท์. (2558). “การตัดสินใจเลือกอาชีพ แรงจูงใจ และความก้าวหน้าในอาชีพฟรีตี้เอ็มซี”. **วารสารวิชาการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี**, 10(1): 121-132.

สุนีย์ ประสงค์บัณฑิต. (2553). **แนวคิดฮาบีทส์ของปีแอร์ บูร์ดิเยอร์ กับทฤษฎีทางมานุษยวิทยา**. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

อรวรรณ ศิริสวัสดิ์ อภิขยกุล. (2562). **เปลือยสาวเว็บแคม: ชาติพันธุ์วรรณนาสาวแคมฟร็อกไทย**. เอกสารบทความประกอบการประชุมวิชาการ. โครงการกลุ่มการสื่อสารกับกลุ่มคนและชุมชนศึกษา ครั้งที่ 3, ณ ศูนย์แอมซ่า คณะนิเทศศาสตร์, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

อลิศรา ศิริศรี. (2541). **การนำวิธีวิจัยเชิงชาติพันธุ์วรรณนามาใช้ในการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อังสนา เนียมวณิชกุล. (2554). **การเข้าสู่การขายบริการของนิสิตนักศึกษา: ศึกษากรณีของพริตตี้สเปา**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาษาอังกฤษ

Bourdieu, P. (1977). **Outline of a Theory of Practice**. Cambridge: Cambridge University Press.

Translated Thai Reference

- Apichayakun, O. (2019). **Naked girl Webcam: Ethnography, Thai camfrog girl**. Documentary article for academic conference. In the 3rd Communication and People Education Community Project, AMSA Center, Faculty of Communication Arts, University of the Thai Chamber of Commerce. [in Thai].
- Butsot, N., & Lukitinan, W. (2015). “Decision making for career selection, motivation and advancement in pretty mc career”. **Faculty of Business Administration Journal Rajamangala University of Technology Thanyaburi**, 10(1): 121-132. [in Thai].
- Kaewthep, K., & Hinviman, S. (2010). **The Stream of Thinkers, Political Economy and Communication Education**. Bangkok: Printing. [in Thai].
- Koment, J., Panyadee, C., & Chaoprayoon, P. (2017). “Ethnography Research: The Anthropological investigation that is more than study of ethnic groups”. **Mekong-Salween Civilization studies Journal**, 8(2): 193-219. [in Thai].

- Kongsri, N. (2017). **Habitus of Pretty in Bangkok**. Master's Degree Thesis, Chulalongkorn University. [in Thai].
- Lertwilai, C., Srisomsong, W., & Kajornboon, P. (2015). **Why Thai teenage women prefer to pursue a career in Pretty Methodology Q Reform Thailand**. 9th Annual Social Sciences, Humanities and Education Science Conference 2015, Bangkok: Department of Education. [in Thai].
- Niwanitkun, A. (2011). **The entrance to the sale of student services: a case study of Pretty Spa**. Master of Arts Thesis Social Development Program, Kasetsart University. [in Thai].
- Prasongpundit, S. (2010). **Pierre Bourdieu Habitus Concepts and Anthropological Theory**. Bangkok: Sarindhorn Anthropology Center. [in Thai].
- Sirisri, A. (1998). **Ethnographic research methods in educational research**. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai].

สัฒภาษณั

แคทตึ (นามสมมตึ). 13 มึถุนายน พ.ศ. 2562. สัฒภาษณั.

พลอยสึ (นามสมมตึ). 2 มึถุนายน พ.ศ. 2562. สัฒภาษณั.

พึมพึ (นามสมมตึ). 10 มึถุนายน พ.ศ. 2562. สัฒภาษณั.

ฟางขั้ว (นามสมมตึ). 2 กรกฏาคม พ.ศ. 2562. สัฒภาษณั.

ฟ้าสึ (นามสมมตึ). 5 กรกฏาคม พ.ศ. 2562. สัฒภาษณั.

ลูกศร (นามสมมตึ). 6 มึถุนายน พ.ศ. 2562. สัฒภาษณั.

ลูกหว้า (นามสมมตึ). 15 มึถุนายน พ.ศ. 2562. สัฒภาษณั.

แอล (นามสมมตึ). 1 กรกฏาคม พ.ศ. 2562. สัฒภาษณั.